

OCHOZSKÝ

ZPRAVODAJ

1/2020

DOBŘÁ DUŠE OCHOZSKÁ

- Mobilní rozhlas v novém
- Richard Bouda nejen o misi v Iráku
- Včelaři a včelařky

OCHOZ U BRNA
z lesů a vápna zrozená

Ročník XXV

 Naša Ochoz
www.ochozubrna.cz

VÁNOČNÍ JARMARK

Milí čtenáři,

taky jste si všimli při procházce nad Skalkami vysázených jírovců kaštanů? Moc jim držím palce, aby se z nich staly vrostlé velikány, které poskytnou stín i potravu lesní zvěři. A taky nějakou tu podzimní zábavu pro děti všeho věku. Děkuji lidem, kteří tam kaštany zasadili, a těším se na sázení stromů dalších. Snad neuškodí informace, že k němu někdy v budoucnu dojde, že se v obci plánuje. Je totiž dobré někdy udělat něco, z čeho budou mít užitek ti druzí – sousedé, turisté, lidé na druhé straně zeměkoule, generace příští... V dobročinném duchu se totiž nese celý první letošní zpravodaj.

Můžete si v něm přečíst třeba **rozhovor s fotografem Richardem Boudou**, který dokumentuje charitativní projekty v chudých a válkou zmítaných zemích.

Taky na stránkách najdete zprávy **ze školy v africkém státě Malawi**, kterou podporují Ochozáci v projektu Mary's Meals.

Mezi dobročinností by se jistě dalo zařadit i včelařství. Vždyť včelu vyhlásil Earthwatch Institute na poslední schůzi Královské geografické společnosti v Londýně za nejdůležitější organismus na naší planetě... Přitom se podle názoru odborné veřejnosti letos zařadily na seznam ohrožených druhů. Podle studií se jejich populace zmenšila za poslední roky až o 90 %. Za hlavní příčiny vědci považují užívání pesticidů a úbytek květů a lesů v důsledku klimatických změn. Že pro včely můžeme něco udělat i my, to si můžete přečíst **v rozhovoru s Radkem Drochytou**.

Za dobročinnost se ale může považovat i každé akce či událost, kterou pro vás připravují místní spolky. Ochozský blešák, skautský den, Vesnický košť, Uklid'me Česko... Tolik neplacené a dobrovolné práce, to už je pořádný příspěvek pro blaho všech. Když by se taková práce přepočítala na osobohodiny a vynásobila průměrnou hodinovou mzdou, zjistíme, že v Ochozi žijí desítky milionářů, když dokáží tolik kapitálu věnovat pro druhé. Takže i za to velký dík, těším se na setkání na nějaké jarní akci, nebo třeba jen při procházce v lese, nebo u piva na zahrádce restaurace. Protože jaro, a vše dobré s ním, je za dveřmi!

Aneta Vidurová
šéfredaktorka zpravodaje

P.S. Aby na dobročinnost byla síla, nezapomeňte odpočívat a relaxovat – třeba na výletě do Údolí Rékovi zakončeným v pivovaru Vildenberg. Na jaře to bude nádherná procházka! Nebo sáhněte po knize, která se věnuje tématům z našeho okolí. Dám krk za to, že pak ty jarní lesní promenády získají jiný nádech.

OKAMŽIK: STROMY I POŽÁR

V prvním únorovém týdnu jako by se siréně zalíbilo houkání... Ne, nejednalo se o závalu, ale o popadané stromy přes silnici. Výjezdů měli hasiči mnoho. Týden popadaných stromů završil požár na trafostanici Na Pastýrkách. Pánové, díky za vaše rychlé zásahy.

(ed)

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Periodický tisk územního
samosprávného celku

Vychází čtvrtletně
Ročník XXV – březen 2020

Evidenční číslo přidělené
Ministerstvem kultury ČR: E 10075

Vydává obec Ochoz u Brna, 66402 Ochoz u Brna č. p. 17; IČ: 00282243

tel. 544 212 720, fax: 544 216 390

Odpovědná šéfredaktorka: Aneta Vidurová, zpravodaj@ochozubrna.cz

Redaktoři: Hana Šedá

Technická realizace: Miroslav Ryšavý

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak

Tisk: ARTRON DESIGN s. r. o., Vackova 90, 612 00 Brno

Foto na obálce: Jana Žáčková

Časopis je vydáván podle stanov schválených Zastupitelstvem obce Ochoz u Brna. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky upravovat, případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Toto číslo vyšlo 6. 3. 2020, náklad 550 výtisků. ZDARMA.

Uzávěrka příštího čísla je 10. 5. 2020.

SLOVO STAROSTKY

Vážení spoluobčané,

vítám vás u letošního prvního čísla Ochozského zpravodaje. Věřím, že jste do nového roku vstoupili odpočatí a plni energie. Užili jste si v plesové sezóně sportovní, zahrádkářský i dětský maškarní ples a plesové období v Ochozi zakončili tradičními ochozskými ostatky. Nyní už nás pomalu čeká příchod jara, ale protože se jedná o první letošní číslo, pojďme se alespoň nakrátko poohlédnout za tím, co se u nás v obci v loňském roce událo...

Přehled nejdůležitějších akcí loňského roku:

- Obec vydrazila id. 1/2 podílu na nemovitosti č. p. 282 včetně zahrady a následně odkoupila druhou id. 1/2 této nemovitosti.
- Podařilo se vykoupit pro další rozvoj školy strategické pozemky mezi budoucí ZŠ a MŠ. Proběhly směny pozemků, na základě kterých obec získala pozemek pro vybudování víceúčelového hřiště v areálu AVZA a pozemky pro plánovaný mokřadní biotop V Luhu.
- Byly dokončeny práce na přeložce sítě v lokalitě U Hřiště (Za Oborou, Rozměrky a Na Paramitě) a s tím spojená rekonstrukce veřejného osvětlení v této lokalitě.
- Proběhla oprava komunikace v lokalitě „Za Kostelem“ a v úseku od Orlovny.
- V rámci DSO Časnýř byla opravena cyklostezka od Klajdovky směrem na Brno, spolufinancováno JmK.
- Byla zrekonstruována zastávka Na Zákazanci, instalovány informační tabule v katastru obce, na základě vašich podnětů byly rozmístěny další odpadkové koše po obci.

- Po dlouhých jednáních s Lesy ČR, s. p. se i koryto Ochozského potoka dočkalo vyčištění.

- Byla zpracována projektová dokumentace „Rekonstrukce Sokolovny a historického sportovního areálu v Ochozi u Brna“, která byla částkou 500 000 Kč spolufinancována z rozpočtu Jihomoravského kraje v rámci dotačního programu „Podpora historických sportovních zařízení tělocvičných jednot a obcí v Jihomoravském kraji v roce 2019“. Nyní se projektová dokumentace nachází na stavebním úřadě a čeká na vydání stavebního povolení.

- Na stavební povolení čeká i projektová dokumentace na výstavbu chodníku od kruhového objezdu ke křižovatce k MŠ.

- Zadány byly práce na obnově stavebního povolení u projektové dokumentace z r. 2014 silnice vedoucí od Křížku k fotbalovým kabinám. Bohužel, dokumentace byla zastaralá a nešlo obnovit pouze vyjádření dotčených orgánů, v současné době tedy dochází k přepracování celé dokumentace.

- Zpracována byla projektová dokumentace na multifunkční hřiště v areálu AVZA, stavební povolení je očekáváno každým dnem.

- Za podpory RRA JM byla zpracována studie proveditelnosti mokřadního biotopu V Luhu a retenční nádrže před fotbalovým hřištěm.

- Byla zahájena spolupráce s Fakultou architektury VUT na zpracování urbanistické koncepce obce, která vám bude představena na jednom z následujících zasedáních.

Co nás čeká na jaře

- V březnu dojde k zahájení prací na obnově hřbitovních cest, spolufinancovaných částkou 140 000 Kč z prostředků Ministerstva zemědělství, v rámci dotačního programu 129 660 Údržba a obnova kulturních a venkovských prvků, realizovat bude pan Oleg Kytsyk.

- Budou zahájeny práce na instalaci bezdrátového rozhlasu po celé obci,

projekt je spolufinancován EVROPSKOU UNÍÍ – Fondem soudržnosti v rámci Operačního programu Životního prostředí, a to částkou 1 162 670,60 Kč, realizaci provede společnost BĀRTEK ROZHLASY, s.r.o.

- Probíhají práce na pasportu dešťové kanalizace v celé obci, projekt je realizován přes Svazek obcí pro vodovody a kanalizace Šlapanicko, který byl úspěšný v získání dotací na tento projekt.

- Zpracování projektu na mokřadní biotop – menší vodní nádrž a soustavu mokřadů, zpracovává TVORBA KRAJINY, s.r.o.

- Ve spolupráci s architektem a projektantem probíhá hledání variant na rozšíření kapacity MŠ.

Koncem loňského roku došlo k podání žádosti o dotaci na separaci odpadu, v únoru letošního roku byla podána žádost o dotaci na MMR na realizaci stavebního záměru víceúčelového hřiště v areálu AVZA a čeká nás zřejmě zpracování žádosti o dotaci na kompostéry, neboť v loňském průzkumu jste projevíli zájem i o tyto nádoby. Bude záležet na počtu žadatelů. Více k tomu v dalším článku.

Ne všechny loni zamýšlené věci se podařilo dotáhnout do zdárného konce, plánované prodloužení cyklostezky od vodojemu až do Ochoze a její napojení na Starou cestu prozatím naráží na majetkoprávní vypořádání. Obdobně vážne i stavební záměr Správy a údržby silnic JmK týkající se opravy a rozšíření komunikace po křižovatku na Starou Líšeň – vlastníků, zejména v líšeňském katastru, je mnoho a jednání leckdy náročná a složitá.

Kultura a sport

Kultura a sport neodmyslitelně patří ke společenskému životu v obci. Velké

poděkování patří všem spolkům, dobrovolníkům, lidem s dobrými nápady a zapálením pro věc a v neposlední řadě i kulturnímu výboru, neboť díky vám všem byla loni Ochoz obcí žijící bohatým kulturním a sportovním životem. Obdobné, ale i nové akce se chystají i v letošním roce, proto doporučuji sledovat kalendář akcí na www.ochozubrna.cz.

Poděkování

Závěrem bych chtěla poděkovat za spolupráci v loňském roce nejen kolegům na obecním úřadě, ale i všem zastupitelům, zejména pak předsedům jednotlivých výborů. Zvláštní poděkování si pak zaslouží i členové těchto výborů za dobrovolnou práci pro obec na úkor svého volna. Za obětavou práci v loňském roce musím poděkovat i na-

ším hasičům. Díky patří i vám ostatním občanům obce, kteří svou aktivitou přispíváte k tomu, aby Ochoz byla místem, kde se dobře žije.

Přeji vám krásné jarní dny.

Eva **Drochytková**
starostka

SLOVO MÍSTOSTAROSTY

Vážení spoluobčané,

je to více než rok, co jsme ve vedení naší obce. Rád bych se pokusil stručně shrnout uplynulý čas a reflektovat ho jako předseda Plánovacího a ekologického výboru s Plánem rozvoje obce.

Cíl: Zvýšení kvality infrastruktury v obci

Opatření: Rozvoj infrastruktury v obci

- Cesta ke hřišti
Cesta od křižku k fotbalovým kabinám zatím nebyla realizována vzhledem k nevyřešeným majetkovým vztahům. V roce 2020 budou pokračovat jednání s vlastníky dotčených pozemků, aby mohly začít přípravné práce pro rekonstrukci komunikace.

- Rekonstrukce ulice Za Oborou
V roce 2019 proběhly částečné opravy této komunikace.

- Rozhlas
V roce 2019 byla získána dotace na bezdrátový rozhlas. Realizace se uskuteční v roce 2020.

- Veřejné osvětlení
V roce 2019 proběhla výměna osvětlení v ulici Za Oborou. Dále probíhá průběžná údržba a výměna nefunkčních světel.

Cíl: Udržení MŠ a prvního stupně ZŠ v obci při zachování vysokého standardu výuky

Opatření: Podpora školství a sportu

- Tělocvična se zázemím
V současné době existuje pouze studie tělocvičny v bezprostřední blízkosti ZŠ. Výhledově je v plánu vybudovat

sportovní halu v prostoru mezi ZŠ a MŠ, tyto pozemky byly vykoupeny začátkem roku 2019.

Souběžně probíhají přípravné práce na rekonstrukci Sokolovny, která by měla být rozšířena a měla by sloužit jako menší tělocvična se zázemím.

- Strategie sportovního zázemí v obci
Strategii připravuje od roku 2019 Sportovní a školský výbor, jeho dokončení se očekává začátkem roku 2020.

- Multifunkční hřiště
V roce 2019 začaly přípravné práce na vybudování multifunkčního hřiště v areálu AVZA, v současné době se podává žádost na realizaci tohoto hřiště na Ministerstvu pro místní rozvoj a měla by se v letošním roce uskutečnit.

Cíl: Zkvalitnění životního prostředí v obci a okolí

Opatření: Péče o životní prostředí

- Likvidace černých skládek
Probíhá průběžně. V rámci akcí Den Země a Uklid'me Česko se dobrovolníci vydávají uklízet blízké okolí obce.

- Rekonstrukce ochozské návsi
V roce 2019 byla uzavřena spolupráce s Fakultou architektury VUT. V rámci studentských ateliérů probíhají práce na analýze a urbanistické koncepci obce se zaměřením na konkrétní oblasti včetně ochozských návší. Prezentace této práce proběhne na jaře, sledujte obvyklé informační zdroje obce.

- Regulace domácích zvířat
V roce 2019 byly instalovány koše na psí exkrementy.

- Mokřad V Luhu
V roce 2019 byly zahájeny přípravné práce. Došlo k získání pozemků, na

kterých by měl být mokřad vybudován, jsou první návrhy podoby mokřadního biotopu. V únoru byl vybrán dodavatel na projektovou dokumentaci.

- Vyčištění Ochozského potoka
Potok byl vyčištěn na konci roku 2019.

Cíl: Zlepšení mezilidských vztahů v obci

Opatření: Podpora spolkového života

- Spolková místnost
Místnost, kde by se mohly spolky scházet, zatím nebyla zřízena. V projektu rekonstrukce Sokolovny se počítá se stavbou multifunkčního pavilonu, ve kterém by byla spolková místnost, dále je možné využít dům vedle Sokolovny, který obec koupila začátkem roku 2019.

- Podpora spolkové činnosti
V rozpočtu na rok 2019 byla částka na podporu spolků navýšena z původních 250 000 na 350 000 Kč.

Opatření: Péče o mezilidské vztahy, bezpečnost a sociální služby

- Aktivní podpora zlepšování vztahů v obci
V roce 2019 se Ochoz stala opravdu kulturní obcí, a to zejména díky vysokému nasazení předsedkyně kulturního výboru. Velké množství akcí, které pořádaly nejen spolky, ale právě i kulturní výbor, občany navzájem sblížily.

- Označení názvu ulic
V druhé polovině roku 2019 se začalo uvažovat o zavedení názvu ulic v obci. Analýza proveditelnosti bude probíhat v roce 2020.

- Zvýšení zájmu a zapojení obyvatel do dění v obci
V minulých letech proběhlo velké množství kulturních a společenských akcí, a to

jak díky aktivitě spolků, tak i kulturního výboru. Lidé v obci získali větší motivaci se zapojovat do dění v obci a více se začali podílet na organizaci obecních událostí

– Koncepce sociálních služeb
Začátkem roku 2019 byla uzavřena spolupráce s ministerstvem práce a sociálních věcí ve věci zavedení I.C.E. karet v obci. Další aktivity nebyly podnikány.

Cíl: Vypracování strategie propagace obce

Opatření: Podpora turistiky a služeb

– Cyklostezka Brno – Ochoz
Přípravné fáze započaly v roce 2019 ve spolupráci s DSO Časnyř.

– Informační cedule
Začátkem léta roku 2019 byly instalovány čtyři informační cedule.

Věřím, že i v letošním roce nás čeká spoustu zajímavých projektů a těším se na další setkávání s vámi se všemi.

Matěj Rádsetoulal
místostarosta

OBRAZEM: ČIŠTĚNÍ OCHOZSKÉHO POTOKA

Vyčištěného koryta Ochozského potoka si všiml snad každý. Dlouho očekávané práce se nakonec podařilo zrealizovat. Dnes už je koryto krásně čisté a rádi bychom, aby tomu tak zůstalo nějakou dobu. Proto budeme muset přispět i vlastními silami. První, čemu je třeba zabránit, je vytékání splašků do koryta. Obec začne s ověřováním napojení nemovitostí na splaškovou kanalizaci. Kdo nebude napojen, již teď by si měl schraňovat lístky o vyvážení septiku. Tuto povinnost bude muset vlastník nemovitosti v budoucnu prokázat až 3 roky zpětně.

Za pomoc při čištění Ochozského potoka v zimě a dva dny před Štědrým dnem patří velké díky ochozským hasičům.

(ed)

OBECNĚ ZÁVAZNÁ VYHLÁŠKA O MÍSTNÍM POPLATKU Z POBYTU

Na základě novely zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, schválilo zastupitelstvo obce na posledním zasedání v roce 2019 Obecně závaznou vyhlášku č. 3/2019 o místním poplatku z pobytu, která nabyla účinnosti 1. 1. 2020.

Novela zákona sloučila místní poplatek z ubytovací kapacity a místní poplatek za rekreační a lázeňský pobyt v jeden poplatek, a to poplatek z pobytu. Tato novela také vymezila okruh plátců místního poplatku tzn., že poplatek se **týká všech poskytovatelů ubytování. Tedy nejen ubytovacích zařízení, ale i pronajímatelů bytů a domů, včetně majitelů, kteří nabízejí ubytování přes ubytovací platformy.**

Poplatníkem je osoba, která není v obci přihlášená k trvalému pobytu.

Předmětem poplatku z pobytu je úplatný pobyt trvající nejvýše 60 po sobě jdoucích kalendářních dnů u jednotlivého poskytovatele pobytu.

Plátcé poplatku (poskytovatel ubytování) je povinen tento místní poplatek vybrat od poplatníka. Poplatek činí 15,- Kč za každý započatý den pobytu, s výjimkou dne jeho počátku.

Poskytovatel ubytování je povinen podat správci poplatku (Obecnímu úřadu v Ochozi u Brna) ohlášení nejpozději do 15 dnů od zahájení činnosti spočívající v poskytování úplatného pobytu.

Poskytovatel ubytování odvede vybraný poplatek správci poplatku (Obecnímu úřadu v Ochozi u Brna) nejpozději do 15. dne následujícího čtvrtletí.

Poskytovatel ubytování (plátce) má evidenční povinnost vést evidenční knihu za každé zařízení nebo místo, kde poskytuje úplatný pobyt.

Celé znění této obecně závazné vyhlášky naleznete na www.ochozubrna.cz v sekci vyhlášky a nařízení.

Radka Sojková
OÚ Ochoz u Brna

STATISTIKA ROKU 2019

K 31. 12. 2018 měla obec Ochoz u Brna 1424 obyvatel.

V průběhu roku:

- Narodilo se 27 dětí.
- Zemřelo 12 občanů.
- K trvalému pobytu se přistěhovalo 42 občanů.
- Odstěhovalo se 21 občanů.

K 31. 12. 2019 měla obec Ochoz u Brna 1460 obyvatel.

PŘECHOD NA VYSÍLÁNÍ DVB-T 2

Příjem ve formátu DVB-T2 bude pro Jihomoravský kraj včetně Brna od března 2020, odkdy bude nutné mít TV přijímače vybaveny tunerem DVB-T2 a kódováním HEVC nebo propojením TV přijímače s externím set top boxem s tunerem pro příjem vysílání DVB-T2.

Tato informace platí i pro občany, kteří jsou připojeni na kabelový rozvod v naší obci.

(oú)

DALŠÍ KOMPOSTÉRY PRO VÁS?

Žádost o dotaci na kompostéry ano či ne? Je to jedna z možností, jak předejít vzniku komunálního odpadu, a navíc si vlastními silami vyprodukovat pěkný kompost. Z podzimního průzkumu víme, že zájem o kompostéry stále přetrvává, proto jsme se rozhodli, že se zájemcům pokusíme díky dotacím kompostéry zajistit. Co pro to musíte udělat vy? Pokud máte o kompostér zájem, stačí se zastavit na OÚ a nahlásit

č. p. své nemovitosti, jméno a zda máte zájem o menší čtyřstěnný nebo větší šestiúhelníkový, popřípadě tak můžete učinit zasláním požadovaných údajů na e-mail komposter.ochoz@gmail.com. V tomto programovém období se jedná o poslední dotační výzvu na tyto nádoby.

(ed)

MOBILNÍ ROZHLAS – ROZŠÍŘENÍ FUNKCÍ A ZMĚNA KONCEPCE

Obecní úřad se rozhodl obléct službu **Mobilní Rozhlas** do nového kabátu. Díky této službě bude možné komunikovat efektivněji. Občané, kteří se do Mobilního Rozhlasu zaregistrují, od nás budou dostávat **důležité informace o dění** v Ochozi u Brna, a to prostřednictvím **e-mailů, zpráv do aplikace**, případně SMS v krizových situacích.

Co vám přinese registrace do Mobilního Rozhlasu?

- Novinky z úřadu přímo do telefonu
- Upozornění na krizové situace – výpadky energií, blížící se vichřice, dopravní uzavírky atd.
- Pozvánky na sportovní a kulturní akce
- Účast ve veřejných anketách, průzkumech apod.

Registrace je zdarma. V registračním procesu si můžete nastavit, jaké informace vás zajímají. Vaše údaje budou v bezpečí v souladu s GDPR obecným nařízením o ochraně osobních údajů.

Jak se zaregistrovat?

1. Přes webovou stránku www.ochoz-zubrna.mobilnirozhlas.cz
2. Přes mobilní aplikaci Mobilní Rozhlas / Zlepšeme Česko
3. Vyplněním přiloženého registračního letáku a předáním na úřad

Snadné nahlašování závad v obci přes obecní aplikaci

Společně s moderním způsobem komunikace zavádíme také **systém na hlášení podnětů od občanů**. Pokud na území naší obce narazíte na nepořádek, černou skládku, rozbitou lavičku nebo třeba nesvítící lampu, stačí problém vyfotit a **jednoduše nahlásit** přes

aplikaci Mobilní Rozhlas / Zlepšeme Česko. My se postaráme o to, aby byla závada co nejdříve odstraněna.

Děkujeme všem, kteří mají zájem z naší obce tvořit lepší místo pro život.

(oú)

MÍSTNÍ POPLATEK ZA SVOZ ODPADU

Sazba poplatku nově činí 650 Kč za osobu a kalendářní rok. Za každou nemovitost, kterou má osoba ve vlastnictví a v této nemovitosti není hlášena žádná osoba k trvalému pobytu, je vlastník nemovitosti povinen uhradit 650 Kč za nemovitost a kalendářní rok. Poplatek je splatný nejpozději do 31. května 2020. Celé znění obecně závazné vyhlášky č. 1/2019 naleznete na webových stránkách obce.

PROČ DOŠLO K NAVÝŠENÍ POPLATKU?

Poplatek nebyl navyšován více jak 12 let, avšak náklady na svoz se podstatně zvýšily. Vzrostlo množství sváženého odpadu, rostou mzdy a další náklady spojené se svozem. Pro výpočet poplatku se vycházelo z údajů za rok 2018. V daném roce skutečné náklady činily 738 Kč na jednoho obyvatele, popř. RD, ve kterém není trvale hlášena žádná osoba. Při určení výše obec zohlednila i odměny za třídění, proto je částka nižší než skutečné náklady.

JAK PŘEDEJÍT NAVÝŠOVÁNÍ POPLATKU?

Jedině omezením produkování zbytečného odpadu. Přemýšlet, co skutečně potřebuji, když už to nepotřebuji, zda to nemůže posloužit někomu dalšímu nebo k jinému účelu. Teprve pak vyhodit do té správné popelnice. Pokud společně dosáhneme příslušného procenta vytríděnosti odpadu (každým rokem se toto procento zvyšuje), budeme mít nárok na třídicí slevu, o níž byla řeč ve zpravodaji č. 3/2019.

(ed)

VÝSLEDEK TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY 2020

v naší obci jste přispěli celkem

50 115 Kč

Každá koruna
pomáhá

Děkujeme
K+M+B 2020

OCHOZ U BRNA

FOTOVÝZVA

Ochoz v objektivě

Prodlouženo do
konce června

Fotíte rádi?
Výzva přesně
pro vás!

Fotěte Ochoz a okolí (místa, výhledy, pamětihodnosti, přírodu i ochozské akce) a staňte se spoluvůrci jedinečného **kalendáře naší obce pro rok 2021**.

Vítáme všechna roční období, došlé fotografie budeme průběžně vyhodnocovat a zveřejňovat na facebooku Naša Ochoz. Následně může z vybraných nejlepších snímků vzniknout i výstava či fotogalerie na připravovaných nových webových stránkách.

Uzávěrka
30. 6. 2020

Fotografie odevzdávejte ve formátu A2 – rozlišení min. 200 DPI (velikost 5 MB a více). Účastí ve výzvě dáváte vyhlásovateli povolení nakládat s fotografiemi ve prospěch obce, např. k propagačním účelům.

Odkaz na fotografie uložené v cloudu (např. Úschovna) zasílejte na: zpravodaj@ochozubrna.cz Předmět zprávy: FOTOVÝZVA

OD BETLÉMA DO VOSTATKŮ

Tak jsme letos neměli zimu. Od podzimu pozvolna plujeme do jara. Je nás více takových, co tenhle způsob zimy přivítali s povděkem, protože nebylo nutné odklízet sněh, nebo neustále balancovat na náledí šikovně schovaném pod sněhem. Ale pro přírodu, a ve finále i pro člověka, to asi moc dobré nebude.

Společensky však byla zima a zimní dění v Ochozi úplně v pořádku. Na samém začátku zimy a na konci adventu nám naši skauti donesli Betlémské světlo a potom jsme se sešli u Bistra na představení předvánočního

ŽIVÉHO BETLÉMA.

Režisérka Divadelního spolku Narcisa Čoupková nám každý rok připraví nové představení pohádky, která se nějak váže k narození Ježíška a vyústí v tradiční scéně u Jesliček, v nichž každým rokem spočívá jiné miminko představující Jezulátko. A protože k tomu vždy skvěle hraje kapela a zpívají talentovaní zpěváci malí i velcí, Ochozáci se vždy rádi u našeho betléma sejdou v hojném počtu.

Tentokrát jsme shlédli pohádku téměř moderní, ve které se už větší Ježíšek ztratil na Štědrý den tatínkovi. Ale ujmou se ho dva Strážní andělé, kteří tu plní

funkci strážníků, šikovně z něj dostanou adresu, kterou si jako každé menší dítě ne vždy pamatuje, a navrátí jej rodičům. Byl to takový mužský příběh. Ježíšek si na procházce s tatínkem hraje na letadlo a dva pořádní chlapi jej zachrání.

Tak to bylo před Vánoci a po nich jsme se mohli sejít 27. 12. na Orlovně zahrát si ve Vánočním turnaji stolního tenisu. V prvním dni roku 2020 jsme se mohli opět sousedsky sejít na Bistru u Novoroční čočkové polévky, která se zde podávala v prvním letošním podvečeru.

V první letošní sobotu po Ochozi chodily skupinky Tří králů a my jsme jim přispívali do charitativní sbírky. Letošní ochozskou plesovou sezónu tvořily plesy Sportovní (18. ledna) a Zahrádkářský (25. ledna).

Jaro k nám oficiálně má zamířit na Po-peleční středu. Ale to už bylo dávno na cestě a cválalo klusem k nám.

OCHOZSKÉ OSTATKY

Připadly na sobotu 22. února. Ten den byl sice větrný, ale polojasný a celkem slunečný. Ptáci už dávno začali zpívat a vítali veselými trylky pochoduující masky i sněženky v lese a rašící jarní květy v zahrádkách.

V průvodu se objevily nové masky, například krásně vybarvený pravěký ještěr a cvičenci aerobiku. Přibýly nové rekvizity, hlavně pojízdný náhrobek na vozíku s nápisem Nebožka basa, který táhli dva starodávni pohřebáci. Vozík s náhrobkem vezli i při dopolední obchůzce Ochozí a večer na Orlovně to byla hlavní rekvizita, která všechny zaujala.

Při výkropu nebožky a prosloveh k ropenářů biskupa Němce a farářů Kozla a Blatného se moc nepranýřovalo chování Ochozáků po celý rok, jak bývalo zvykem, ale zarazila mne jedna věc. Z kazatelny se ozvaly výzvy na šetření vodou. Kázání to bylo nejvýše aktuální, v Ochozi je několik let o vodu čím dál větší nouze, ale že už i na Vostatkách... to je tedy už špatné. Na kritické vodní situaci má svůj podíl i letošní teplé zimní období bez sněhu.

Třeba nám ještě březen přinese závěje a mráz, i když bychom to už nikdo při rozeběhlém jaru nechtěli. Pokud nenachumelí, přijďte k lesu a poslouchejte. Jaro cválá k nám.

Hana Šedá
foto: Miroslav Šupálek

VELIKONOČNÍ JARMARK

...se všim, jak ho znáte. Vynášení Morany, prodej jarních dekorací pro vaše domovy, občerstvení a sousedské setkání.

- 29. března od 14. hodin na Zakázanci
- zvou Ochozské ženy, z.s.

JAK ULOVIT POŘÁDNOU RYBU

Srdečně zveme na promítání o rybolovu v Norsku a Ománu. Tak vzdálené, tak rozdílné, ale přece mají něco společného – mořské vody plné ryb...

kdy: **7. 3. 2020 v 20:00**
kde: **Bistro**
přednáší Zdeněk Řeřucha
www.zachytame.cz

TURNAJ VE STOLNÍM TENISU ANEB TROCHU POHYBU PO VÁNOCÍCH

Stalo se již tradicí, že se pár dní před koncem roku se na jeden den zaplní místní Orlovna pingpongovými stoly a rozezvučí se zvuky odrážejících se míčků. Čím byl letošní ročník výjimečný? Především jednou z nejvyšších účastí – zapojilo se celkem 50 hráčů!

Kategorie:

1. benjamínci (jen kluci, ročníky 2010–2012)
2. žáci – 12 chlapců (většina ročníky 2006–2007)

3. žákyně – 5 dívek (ročníky 2006–2010)

Benjamínky vyhrál Vojta Gronich, druhý skončil Matěj Mikulica, třetí Honza Růžička.

Žáky vyhrál Adam Tichý, druhý byl Jan Malášek, třetí Lukáš Berdník.

Žákyně vyhrála Linda Gronichová, druhá Tereza Drochytková, třetí Anička Růžičková.

Kategorie dospělých:

8 žen
22 mužů

Ženy vyhrála Vlad'ka Kočíčková, druhá byla Tereza Růžičková, třetí Katka Gronichová.

Muže vyhrál Zdenek Řeřucha st., druhý Mirek Žáček, třetí byl Jiří Procházka.

Součástí bylo i příjemné večerní posezení a chuťovky z kuchyně Martina Zajíčka. Lvi podíl na organizaci byl v rukou Mirka Kočíčky, Martina Zajíčka, Pavla Urbánka a Mirka Žáčka.

(mž, ed)

OBRAZEM: ŽIVÝ BETLÉM

Foto: Miroslav Šupálek

OCHOZSKÝ BLEŠÁK

Začíná jaro. Hurá! Vyžeňte zimu ze svých domečků a začněte s jarním úklidem.

Letos to vemte z gruntu, protože **23. května 2020** chystáme **blešák!**

Takže proberte šatníky svoje i svých ratolestí, půdy, sklepy, kůlny, knihovny nebo spižírny a pojd'te prodávat, směňovat a nabídnout, co už neposlouží vám, ale někomu jinému se to může líbit nebo přijít vhod.

Zapojit se může opravdu každý, ať už prodejem nebo nákupem.

Pro prodávající: Podrobné informace a přihlášení zajišťuje a zapisuje Tereza

Slavíková na tel. čísle 776 756 206. Ale **POZOR, jen do 10. 5.!**

Blešák se uskuteční v areálu AVZA-Bistro, začátek prodeje od 14.00.

Takže hezky si na jaře uklid'te a v květnu se uvidíme na Blešáku.

Za Bleší tým

Hana **Hudcová**
Veronika **Chybová**
Tereza **Slavíková**
Jana **Žáčková**

VESNICKÝ KOŠT

Grand restaurant pana Septima... Ani křidýlko nebo stehýnko nečekejte – ale chystáme košt. Zatím jsme na začátku cesty, ale první krůčky už jsme udělali. Víte, jak to je. V hlavě je spousta nápadů, variant... Tak nad tím musíme

podumat, společně sednout a snad z toho vznikne příjemná akce, plná dobrot.

Zatím můžeme prozradit datum **16. 5. 2020!**

Snad se vše povede, držte palce!

(hh)

KDY, KDE, CO?

Datum	Akce	hodina, místo	pořadatel
4. 3.	Film: Šarlatový a černý	19.30, fara	farnost
6. a 7. 3.	Na správné adrese	19.00, Orlovna	Divadelní spolek
7. 3.	Beseda o rybolovu v Norsku a Ománu	20.00, Bistro	Zdeněk Řeřucha
11. 3.	Film a beseda: Child 31	19.30, fara	farnost
18. 3.	Film: Chatrč	19.30, fara	farnost
21. 3.	Velikonoční tvoření	14.00, Doubravka	Areál lesní pedagogiky
25. 3.	Film: Ostrov	19.30, fara	farnost Ochoz u Brna
29. 3.	Velikonoční jarmark	14.00, Zakázanec	Ochozské ženy
1. 4.	Film: Život za život – Maxmilián Kolbe	19.30, fara	farnost Ochoz u Brna
4. 4.	Uklid'me Česko!	bude upřesněno (web, fb)	obec
8. 4.	Film: Evangelium Sv. Matouše – Pasolini	19.30, fara	farnost Ochoz u Brna
18. 4.	Lístečkována	14.00, Doubravka	Areál lesní pedagogiky
1. 5.	Skautský den	fara, odpoledne-večer	Skauti
16. 5.	Vesnický košt	bude upřesněno	obec
16. 5.	Drátkování	14.00, Doubravka	Areál lesní pedagogiky
23. 5.	Blešák	14.00, Bistro	obec
6. 6.	Dětský den, Letní noc	14.00, hřiště	TJ Ochoz a spolky

PODĚKOVÁNÍ

Tyto řádky jsou trochu osobnějšího rázu a možná někdo namítne, že do zpravodaje nepatří. Ale já myslím, že by právě toto mělo ve zpravodaji zaznít.

V roce 2005 jsem díky Peťovi Šlofovi a SDH Ochoz u Brna naskočila do vlaku, který si říká „Kultura a tradice v dědině“ ☺.

Musím říct, že se ta mašinka od té doby rozjela celkem slušně. Hody, plesy,

ostatky, divadlo, dětské dny... spoustu dalších a dalších akcí. Všechny jsou neuvěřitelné!

Někdy je to teda náročnější, ale když „přežijete“ 50 chlapů, tak už zvládnete všechno ☺.

Tyhle akce a aktivity by nebyly bez přátel, kamarádů a rodiny. Chci poděkovat, že pomáháte a děláte věci pro dědinu a pro nás všechny ve svém volném

čase. Chci poděkovat, že když poprosím o pomoc, tak se na vás můžu spolehnout.

Kamarádi moji, DĚKUJI MOC! Jste úžasní a vážím si toho.

Hana **Hudcová**

P.S.: Já se zase brzy ozvu. Nebojte ☺

ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

Pololetí na škole

Máme za sebou I. pololetí školního roku. To je vždycky čas na malou rekapitulaci a ohlédnutí se za tím, co všechno už se událo a co je ještě před námi. Naši prvňáčci už hezky čtou a i v sešitech se plní řádky novými písmenky a slovy. Strašákem už pro ně nejsou ani čísla a slovní úlohy. I v ostatních třídách je slyšet cvrkot a šustění stránek učebnic a sešitů, abychom společně splnili všechny požadavky, které na nás klade náš školní vzdělávací program. Pomalu se blíží čas, kdy budeme chystat nové zápisy do školy i školky, a tak bych rád využil příležitost a představil alespoň v hrubších rysech, co všechno se děje za zdmi budovy, která na sobě nese nápis „Základní škola“.

Abychom mohli dostát všem závazkům, které jsou na nás kladeny, potřebujeme zázemí v podobě dobře vybavených tříd. V současné době už jsme našťastí plně vybaveni a v každé třídě máme interaktivní tabuli a spousty pomůcek, jak digitálních ve formě interaktivních programů, tak tabulárních klasických papírových, které zpestřují výuku. Nová generace určitě ocení dobře vybavenou počítačovou učebnu s počítači, interaktivní tabulí a spoustou zajímavých programů na procvičování českého jazyka, matematiky, angličtiny, přírodovědy, ale i 3D kreslení, výukových her a samozřejmě všechno s připojením na internet.

Naše škola je zapojená do projektu „Ovoce do škol“. Žáci v pravidelných intervalech dostávají ke svačině navíc jablíčko, pomeranč, papriku, nebo něco jiného zdravého, abychom podpořili

jejich přístup ke konzumaci ovoce a zeleniny. Ve spojení s místní akční skupinou MAS Bobrava se nám podařilo získat navíc do rozpočtu školy milion sto tisíc korun. Tyto využíváme například na nákup nových počítačových programů.

Rodiče v mateřince a ve školní družině určitě zaregistrovali slečnu Moniku Haluščákovou, posilu v pozici školního asistenta (také díky evropským fondům), která nám pomáhá s programy pro děti. Pro děti, které potřebují o něco více péče, pořádáme odpolední doučování, které je rovněž plně hrazeno z evropských peněz. Největší novinkou je však pro žáky 4. a 5. ročníku rodilý mluvčí v hodinách angličtiny, který nejenom svým exotickým zjevem (Barry je rodilý Jamajčan), ale hlavně nesmírně příjemným a lidským způsobem vtahuje naše žáky do komunikace v cizím jazyce.

Evropské fondy nám pomohly rozjet i projekt polytechnické výchovy – jak v mateřince, tak na základní škole. První lekce výroby jednoduchých výrobků z balsy, nebo projektování budov s inženýrskými sítěmi už máme za sebou a další projekty na nás ještě čekají.

V jarních měsících začneme opět jezdit na výuku plavání do Aquaparku Vyškov. Pro rodiče máme dobrou zprávu, že i letos budeme moci plně dotovat cenu jak za výuku plavání a pronájem bazénu, tak i za dopravu.

Před námi je Noc s Andersenem spojená se spaním ve škole, Pálení čarodějnic, výukové programy ve střediscích ekologické výchovy Lipka, návštěvy divadel, knihoven planetárií, karnevaly

v družině, olympiády. Je toho před námi ještě hodně. Vždyť jsme teprve (nebo už?) v polovině. O všech těchto akcích vás samozřejmě budeme informovat prostřednictvím webových stránek školy v sekci Aktuality, Fotogalerie, nebo prostřednictvím Ochozského zpravodaje.

Není jednoduché v tak malém formátu vyjmenovat všechno, co se děje za zdmi budovy, které se říká škola. Takže už jenom v rychlosti a namátkou zmíním: spolupracujeme s pedagogicko – psychologickou poradnou, pro všechny děti, které mají jakékoliv výukové problémy, zpracováváme individuální vzdělávací plány, vedeme pedagogické intervence, poskytujeme speciálně pedagogickou péči, spolupracujeme s orgánem sociálně právní ochrany dětí. V každé třídě máme asistenty pedagoga, kteří pomáhají zvládnout všechny tyto úkoly, kterých je čím dál více.

Dopoledne základní škola – odpoledne základní umělecká škola. Pera nahradí hudební nástroje a škola žije dál. Až v pozdních večerních hodinách se jako v poslední místnosti zhasíná v tělocvičně. Ještě že ty stoleté školní zdi naši předci projektovali tak bytelně. Musí toho vydržet opravdu hodně.

Mgr. Jozef **Martenčík**
ředitel školy

Adventní putování 4. ročníku

Advent je doba očekávání a příprav na Vánoce, doba putování svaté rodiny do Betléma. Ani u nás ve třídě nesměl v tomto svátečním čase chybět adventní věnec, na kterém postupně přibývalo světlo svíček. Na začátku měsíce prosince jsme si společně s dětmi vyrobili adventní kalendář, který provázel naše putování adventní dobou. Každý školní den jsme v kalendáři místo překvapení rozbalili jeden zajímavý úkol, za jehož splnění děti sbíraly razítka. Na konci soutěže všichni získali zasloužené odměny.

Věnovali jsme se tvoření výrobků na tradiční vánoční jarmark, ozdobili jsme si stromeček a vyzdobili třídu, vyrobili jsme si ovocné poháry i sladké vánoční cukroví. Poslední den před prázdninami se konala třídní vánoční besídka s výměnou drobných dárečků. Za zpěvu koled, zvonění zvonečku a vůně vánočního cukroví dospělo ke konci i naše společné adventní putování.

Mgr. Eva **Příkrylová**,
třídní učitelka

Dotekem k poznání

V úterý 4. 2. 2020 v 8.00 jsme vyrazili objednaným autobusem do Krásenka na výukový program „Dotekem k poznání“. Autobus nám zastavil před budovou Lipky (Rychta). Poté následovalo seznámení s lektory. Na úvod jsme hráli kvíz – pravda a lež. Otázky se týkaly znalostí jednotlivých zvířat. Pak jsme se rozdělili na skupinky – čtvrtáci a páfáci. Seznamovali jsme se s různými živočichy: krajtou královskou, axolotlem mexickým, chameleonem jemenským, gekončkem nočním, agamou vousatou, šváby a cvrčky. Viděli jsme dokonce

krmení agamy vousaté švábem. Všechny živočichy jsme mohli vzít do ruky a pohlídat. Krajtu si někteří odvážlivci dali kolem krku. Následovala přestávka na jídlo a pití. V další části jsme se pomocí kartiček rozdělili do menších skupinek. Zahráli jsme si na biology a naším úkolem bylo „objevit“ (vymyslet), popsát a nakreslit úplně nového živočicha. Pak jsme svou práci prezentovali ostatním. Potom bylo shrnutí a otázky, jak se nám celý program líbil. Nakonec jsme se oblékli, nastoupili do

autobusu a jeli zpět do Ochozi. Program se nám moc líbil, protože jsme měli přímý kontakt se zvířaty. Všichni jsme odjžděli spokojení a s mnoha novými zážitky.

E. **Böhmová**, K. **Simandel**, K. **Šidlo**
(5. ročník)

Advent ve školní družině

Adventní čas, čas plný očekávání, příprav na nejkrásnější svátky v roce. Právě v tomto duchu prožívají advent i děti ve školní družině. Vyrábíme např. adventní kalendáře s tradicemi, aby nám každé okénko připomnělo, o čem si tento den budeme povídat, číst, besedovat.

Již 4. prosince začínáme Barborkami a příběhem o nich. Na následující den se děti vždy těší nejvíce. Přišel totiž mezi nás Mikuláš, několik čertů a andělů. Prožili jsme s nimi krásné odpoledne, plné her, soutěží a pravé čertovské hostiny. V následujících dnech jsme se již soustředili na tradiční vánoční jarmark. Přípravy jsou vždy delší. Námety na výrobky a jejich realizace nás stojí hodně práce a času. Ale následná prezentace prací a ocenění všech přítomných symbolickými příspěvky děti vždy velmi těší.

Další dny nás zavedly do blízkého lesa, kde jsme vystrojili hostinu také zvířátkům a nezapomínáme na naše starší a osamělé spoluobčany, kterým již mnoho let vyrábíme a osobně předáváme vánoční přáníčka. V posledních dnech před vánočními prázdninami si u slavnostně prostřené tabule ještě vyrobíme voňavé jablko pro dekoraci, děti zahrají na hudební nástroje a při zpěvu vánočních koled se loučíme se starým rokem. Děti odchází domů, kde je čeká ten největší vánoční dar – budou společně se svými nejbližšími, které mají moc rádi. S rodiči, prarodiči, sourozenci...

Tak šťastný a úspěšný rok 2020!

Jana **Břenková**,
vychovatelka

Jak se máme ve školce

Ani jsme se nenadáli a máme za sebou první pololetí školního roku 2019/2020.

V obou třídách se zapojily mezi vrstevníky nové děti, vznikla dětská přátelství. Každý den si mohou děti vybrat z pestré nabídky činností a aktivit, které pro ně paní učitelky připravují.

Ve třídách je také spousta různých hraček, které si děti samy zvolí ke hře.

Hrají si na domácnost, prodávání, stavi z různých stavebnic, vytvoří vlastní překážkovou dráhu apod.

Téměř každý měsíc zařazujeme mezi „běžné aktivity“ něco navíc, co děti pobaví, ale i třeba poučí.

Na podzim, za pomoci ochotných maminek, hledaly děti Budulínka a nebylo to jen tak, cestou musely splnit několik úkolů. Výukový program o zdravém stravování, který prostřednictvím zdařilých rekvizit ukázal, co je zdravé a proč, se dětem také líbil. Hudební vystoupení s kytarou holky i kluky vánočně naladilo a nakonec si i zatančili.

Skutečná zima ne a ne přijít, tak nám ji v lednu přineslo Divadlo Sandry Riedlové s představením Zimní pohádka.

A co děti čeká v nejbližší době?

Pojedeme na pracoviště ekologické výchovy, které se nachází poblíž brněnských Soběšic – Lipka Jezírko. Děti se zapojí na základě názorného učení do

výukových programů, které jsou zaměřeny na prohlubování vztahu k přírodě.

V měsíci únoru nesmí chybět karneval, a proto k nám do školky zavítá se soutěžemi, písničkami i tancem Karneval plný smíchu.

Závěrem bychom chtěli poděkovat manželům Vidurovým z Divadla Barka za krásné divadelní představení, které pro nás s láskou připravili a odehráli.

Učitelky MŠ

ZPRÁVY Z LESA, ZPRÁVY Z LESINKY

Až se léto zeptá...

I když se teprve na svět klubou první jarní květiny a rostlinky, už myslíme na léto. Na prázdninové zážitky vašich dětí. Přicházíme s nabídkou letních přívěsnických táborů s Lesinkou na ochozské faře. Začínáme od 8.00 (předávání dětí do 8.30), končíme v 16.30, tábory jsou určené pro děti od 3 do 6 let.

27. 7. – 31. 7. Kouzelný les, fara v Ochozi
3. 8. – 7. 8. Hudební tábor, fara v Ochozi

Cena: 2300 Kč, bližší informace a přihlášky na info@lesinka.cz

Rezervujte si místo pro své děti co nejdříve, kapacita bývá velmi rychle naplněná.

Kapradinka - úterky a středy

Pokud se ještě někdo chce přidat se svým dítětem ve věku 2 – 3,5 let (ale i mladší, chodící děti) do našeho lesního klubíku Kapradinka, má na jaře možnost ve dva dny. Zájem byl totiž veliký, a tak tu máme Kapradinky dvě. Setkáváme se každé úterý či středu vždy v 9.45 na parkovišti za kostelem, první Kapradinka startuje 17. a 18. března.

Krakonoš a lyžníci

Školka na lyžích? To je výzva, kterou jsme letos zvládli už podruhé. Lesinka pořádala v lednu pro rodiče a děti společný pětidení lyžařský výcvik – podruhé až v kraji, kterému vládne sám velký Krakonoš.

Společný program, začátky na lyžích i první sjezdy velkých sjezdovek, odpolední zábava s rodiči, sourozenci i s kamarády, sněžný tobogán, hry venku, iglú a sněhuláci, odpočinkové tvoření i hudební večery... Jsme rádi, že jsme dětem mohli poskytnout kvalitní i zábavný lyžařský výcvik. Že jsme to dokázali zmáknout organizačně. Že i když sněhu bylo pomálu a museli jsme za ním jezdit skibusem, užili jsme si ho

maximálně. A že spokojené odjížděly všechny rodiny. Zkrátka že naši vílu Lesinku Krakonoš opět tak mile přijal.

(ata)

Z OCHOZSKÉ FARNOSTI

Jarní odkrývání

Když na prahu jara odtaje sníh, objeví se leccos. Nejruznější odpad, sáčky, plechovky a jiné obaly, zbytky jídla nebo ohořelých klacíků, které kdysi v zimě zapadly do sněhu či zapadly sněhem, vykukují na povrch ve vší své nahotě (a někdy i v rozkladu). To, co jsme pokládali za dávno ztracené a zmizelé, nás uhodí do očí. Co teď s tím?

Když se na prahu jara oteplí, odložíme tu čepici, tu šálu, tu zimník a vystavíme se slunci. Ale jen na chvíli – než zjistíme, že po zimě vypadá naše tělesná schránka méně vábně. Hned je poznat, kdo přibral tu deko, tu kilo, tu třeba i více. To, co jsme pokládali za bezpečně ukryté pod tlustými svetry a dlouhými kabáty, se připomíná o slovo. Co teď s tím?

Když na prahu jara zavane vítr odjinud, než jsme zvyklí, obrátí se leccos naruby. Stará plachta na hromadě dříví, hala-bala přitlučený térapapír na kůlničce, igelit na místě rozbitého okénka, které se nám pořád ještě nezachtělo zasklít, vysloužilý koberec, pod nímž se rozbujel nečekaný zárodek kompostu – to všechno odkrývá svoje stinné stránky. To, co bychom radši neviděli – a zvláště to, co bychom radši nedávali vidět druhým – se vystavuje světu s určitou bezostyšností. Co teď s tím?

Když se na prahu jara v kalendáři objeví na dohled Velikonoc, klademe si možná podobnou otázku. Na povrch vyplouvá a vynořuje se leccos, zač bychom se možná spíše styděli. Ve všem tom jarním odkrývání nám může připadat, že i to všechno, co jsme bezpečně ukrývali a tutlali ve svém nejhlubším nitru, v tom

bezpečně zamčeném trezoru svého svědomí, najednou vyvěrá na povrch a vystavuje se všem na očích. Co teď s tím?

Přichází čas jarních úklidů. Bereme do ruky koště či hrábě, lopatu a hadr se smetákem a vrháme se do toho. A najednou zjistíme, že je nám jaksi lépe, protože sluníčko prohřálo to, co bylo zimou ztuhlé, z tváří se nám vytrácí zimní bledost a vrací se červená barva – a na ten uklizený dvorek či zádveř je hned veselejší pohled. Možná i nějaké to kilo shodíme či vypotíme, a už nám není zatěžko vystavit se dalším a dalším slunečním paprskům.

Přichází čas jarních úklidů, a to dost možná nejen navenek. Možná by se slušelo a hodilo otevřít, vyvětrat a vypucovat i ten trezor svědomí. Třeba v něm najdeme zbytky od loňska, které by mohly začít truchlivět, plesnivět a tlít. Třeba v něm najdeme zatuchlé a dlouho nevětrané kouty, které volají po jarním větru. Třeba v něm najdeme slepá místa, která je potřeba vystavit slunci. Slunci nedělního rána. Slunci Velikonoc.

Slunečné jaro přeje

Zdeněk Dršťka
duchovní správce farnosti
Ochoz u Brna

Postní filmové setkávání v Ochozi - druhým nablízku

Právě začíná doba postní. Co nám tento čas nabízí? Bohužel, často jen, 'měl bych si něco odříct' – nějaký sebezápor.

Smyslem tohoto času je však obrácení, změna smýšlení. Něco pustit, co nás svazuje, nebo pustit někoho, koho svazujeme my.

Obrácení... ale k čemu? Křesťanská tradice mluví o obrácení od sebe, od svého já, svých zájmů, k druhému, svému bližnímu, k Bohu. Od JÁ k TY. Neřešit jen sebe, protože, troufnu si napsat, šťastnější je ten, kdo dává, ne ten, kdo dostává. A postní doba nás má učinit šťastnějšími, prožívajícími život plněji, nikoli vysílenými snahou o sebezápor.

Postní setkávání nechá z filmového plátna promlouvat ty, kteří byli nebo jsou druhým nablízku a mohou být inspirací k našemu vlastnímu obrácení a změně smýšlení.

Statečný kněz je nablízku Židům v době holocaustu a poskytuje jim útočiště ve filmu Šarlatový a černý. Desítky tisíc dobrovolníků zapojených v hnutí Mary's Meals jsou nablízku všem dětem, kterým chudoba a hlad brání v přístupu ke vzdělání v dokumentu Child31. Se svými zkušenostmi z humanitárních misí se s námi podělí Richard Bouda. Bůh je nablízku a osvobozuje Macka, který je paralyzován smutkem a pocitem viny nad ztrátou dcery ve filmu Chatrč. Bývalý námořník se vyrovnává s hříchy minulosti a stane se mnichem a léčitelem na opuštěném ostrově. Život za život vypráví o minoritském knězi Maxmiliánu Kolbem, který v srpnu 1941 v koncentračním táboře Osvětim nabídl svůj život výměnou za muže, který měl rodinu a děti. Ježíš je na blízku nám všem a osvobozuje nás (tím, že nám ukazuje, jak žít dobře a pěkně) ve

slavné Pasoliniho adaptaci Evangelia sv. Matouše.

4.3.: Šarlatový a černý

11.3.: Dokument Child 31 (Mary's Meals) + Workshop R. Bouda – praktické zkušenosti s humanitárními projekty

18.3.: Chatrč

25.3.: Ostrov

1.4.: Život za život – Maxmilián Kolbe

8.4.: Evangelium Sv. Matouše – Pasolini

Šest filmových inspirací v postní době na faře v Ochozi, vždy ve středu od 19.30 hod. Formálně je pořadatelem farnost Ochoz u Brna a setkání budou

mít formu vyučování / workshopu, jehož součástí je projekce filmu.

Jste srdečně zváni!

Pavel **Wawracz**

SKAUT

ZE SKAUTSKÝCH ODDÍLŮ

Nejen 30 let skautingu v Ochozi

Za poslední období se toho ve skautských oddílech událo nemálo a nemálo toho máme i naplánováno na budoucí půl rok. Z uplynulých akcí se uskutečnila Vánoční schůzka, kdy jsme se v počtu přes 60 dětí i vedoucích sešli na faře a již tradičně pouštěli lodičky, ale také jsme nově pekli perníčky a pouštěli lampióny. Také jsme se vydali na výpravu ke krmelcům a roznesli Betlémské světlo na mši i po obci.

V novém roce jsme začali sčítat registrace členů, které se zastavily na počtu 62 dětí v oddílu Šošonů v pěti družinkách, jejich 14 vedoucích a dalších asi 30 dospělých registrovaných v kmeni Richnas a klubu oldskautů Šamanů. Celkové číslo tedy přesahuje stovku a jsme nesmírně rádi, že rosteme a opět jsme posílili. Děti

sice přibývá, ale vedoucích spíše ubývá, jak postupně zakládají vlastní rodiny, nebo k tomu mají obdobné důvody.

V následujícím půl roce nás i širokou veřejnost čeká významná akce. Skauting v Ochozi totiž oslaví 30 let fungování. Proto zveme každého; současné členy, bývalé členy, skauty či neskauty, rodiče, děti, kamarády a spřízněné duše ať přijdou 1. 5. 2020 na skautský den konající se na faře a přilehlé zahradě. Od odpoledních do večerních hodin bude nachystaný bohatý kulturní, společenský, sportovní; skautský program. Pro děti budou nachystané různé hry a aktivity, pro dospělé taktéž. Čeká nás vystoupení živé hudby, k prohlédnutí bude tee-pee, hangár a stany, ve kterých spíme na táboře. K dispozici bude po celý den občerstvení pevné i tekuté.

Tento rok se opět koná závod vlčat a světlušek a opět se zúčastníme

minimálně dvou kol. První střediskové kolo (zkušební) se koná v okolí chaty Jelenice 4. 4. 2020 a druhé okresní kolo v neděli 19. 4. v Ivančicích. Bylo by skvělé navázat na úspěch z minulého ročníku závodu, kdy jsme se umístili na 2. a 3. místě a postoupili do kola krajského. Držte nám palce! Ovšem největší akcí bude tábor konající se 1. 7. – 15. 7. 2020 na tábořišti v Rakoveckém údolí, na který už se pilně připravujeme. Výčet ostatních akcí najdete na našich stránkách skautochoz.cz a aktuality na Skaut Ochoz u Brna.

Jan **Hrazdíra – Žanek**
Vůdce 3. koedukovaného oddílu
Šošoni Ochoz

89!

K připomenutí 30. výročí Sametové revoluce jsme pro skauty a skautky

připravili večerní hru v ulicích Ochoze s prostým názvem 89!

Hra začala úvodní scénkou, ve které vedl rozhovor velitel StB s velitelem pohotovostních pluků o tom, jak se daří potlačovat demonstranty na Václavském náměstí, načež jsme si promítli dobové záběry s brutálními zásahy proti demonstrantům z Palachova týdne roku 1989.

Po scéně jsme skauty a skautky rozdělili na skupinky do pomyslných rodin, ve kterých procházely příběhovou linií. V první části hry jsme se snažili především zachytit ducha a povahu doby, proto v ní rodiny porovnávaly ceny potravin a výplatu za socialismu s výší v dnešní době, četly výstřižky z Rudého práva, aby si udělaly obrázek, jak to bylo s pravdivostí informací, a také zažily nesmyslnou policejní šikanu, která tak dobře vystihuje absurditu režimu. Po splnění těchto úkolů dostala každá rodina na výběr, zda bude chtít emigrovat do zahraničí, anebo bojovat s režimem a chystat revoluci. Všechny tři rodiny si zvolily linku revoluce. Proto byla slyšet hesla jako „Havel na hrad!!!“, „Stop násilí a komunismu!“, či „Svobodu!“ a vrata farního mlatu ozdobily plakáty s obdobnými slogany.

Na samém konci akce nás čekal epilog. Hru jsem totiž nehrál na body, ale pro poučení a zážitek, proto jsme v doprovodu písně Modlitba pro Martu od Marty Kubišové dětem odprezentovali skutečná čísla zločinů a obětí komunistického režimu a pověděli si, jak pokračoval přerod v demokracii v čele s Václavem Havlem (také skautem) po samotném 17. listopadu.

(facebook Skaut Ochoz)

CO SE DĚJE ZA OPONOU?

Divadelní spolek Ochoz u Brna nastudoval na podzim divadelní hru Na správné adrese.

Co k tomu říct? Líbilo se? Podle ohlasu a smíchu, který jsme v zákulisí při šesti vyprodaných představeních slyšeli, snad ano.

Chcete vidět hru ještě jednou? 6. a 7. března se Na správné adrese můžete ocitnout znovu – opět v ochozské Orlovně. Pokud vám to na podzim nevyšlo, přijďte, místa budou.

Ale... Měli jsme namále. Po úrazu Miloše „Křižníka“ Kříže byla odložená premiéra z června na listopad. V listopadu si ale nohu pochroumala i Monika „Monča“ Haluščáková.

Mohlo by se zdát, že do smolné třetice se z toho rejža Jarek „Piškot“ Chyba zblázní, ale naštěstí máme silné jedince ve spolku a vše se zvládlo.

Doufáme, že se divadelní hra líbila a pošimrali jsem vaše bránice. Děkuje-me za přízeň a podporu.

Otočme list a nahlédneme do roku 2020.

- Jestli se všechno povede, tak se máte na co těšit. Uvidíme se na Dětském dni v pohádkovém lese 6. 6. 2020.
- Chystáme „divadlo“.
- Nápad na Betlém je už taky na světě.
- A možná bude i překvapení.

Víc už prozrazovat nebudeme. Sledujte plakáty, facebooky a internety.

Divadelní spolek

Příběh prvotřídních omylů a záměn vás nenechá chladnými.

Na konci října skvělá Halloweenpárty! Tradice, která se osvědčila.

JAK NAJÍT SKRYTÉ PŘÍBĚHY V IRÁKU, V GHANĚ I V OCHOZI

Rozhovor s fotografem a cestovatelem Richardem Boudou by mohl být o ledasčem. O speleologii. O jeho čtrnáctidenním balancování na hraně života a smrti při cestě venezuelským pralesem, na jehož konci byla ztráta oka. O nepříliš známém bojovém umění Aikibudo. A taky o fotografování – jeho autorské jméno jste už mohli číst u leckterých fotek i ve zpravodaji. Tak schválně, tipněte si, o čem další řádky budou.

Nedávno ses vrátil z Iráku. Jaký jsi tam měl úkol?

Do severního Iráku, do kurdského města Sindžáru jezdím už třetí rok dokumentovat projekty pod hlavičkou Diecézní charity Brno. Její humanitární středisko v této odříznuté a odlehlé oblasti vybudovalo kliniku. Jiná v dosahu pro běžné lidi dosud nebyla. Obrovský problém pro nás cizince je se do oblasti vůbec dostat. Celá oblast je po referendu o kurdské nezávislosti v roce 2017 pod správou irácké vlády, resp. pod správou bojových jednotek složených z několika různých frakcí. A ty mezi sebou, ani s kurdskou samosprávou nekomunikují. Takže při poslední cestě, byť byla velmi precizně naplánována včetně povolení pro vstup do oblasti Ninive, vše padlo a celá naše mise uvízla ve městě Duhok. Museli jsme vše znovu řešit místními partnery. Nakonec se vše podařilo a my se do Sijdzáru dostali, byť

jsme tam namísto plánovaných deseti dní mohli zůstat jen čtyři dny.

Nemocnice se bude v brzké době předávat státu, což byla mimochodem jedna z podmínek při vzniku projektu. Irák se zavázal, že její fungování i financování plně převezme. Charita už pak může jen dohlížet, jestli to stát skutečně plní. Brňáci tam taky pomohli postavit pekárnu, ve které nacházejí uplatnění ženy, které byly vykoupěny ze zajetí Islámského státu.

Humanitárních projektů je po světě mnoho, proč ses spojil právě s Diecézní charitou?

Spolupracuji s brněnskou pobočkou právě proto, že považuji jejich projekty za skutečně efektivní. I pomoc musí mít nějaká pravidla. Za tu dlouhou dobu, co na humanitární misi jezdím dokumentovat, jsem mohl poznat, jak důležité je nevytvářet v lidech závislost na penězích a jídle, které jim platí západní svět. Právě takové projekty v kombinaci s hýřivými a bohatými humanitárními pracovníky velkých organizací pak v tamějších lidech vzbuzují dojem, že západ je země zaslíbená, kde najdou ten krásný, bezstarostný život.

Taky je důležité nepomáhat za každou cenu, živelně, protože to může ve složitých situacích ve výsledku výrazně uškodit. Byl jsem svědkem mnoha situací a slyšel jsem mnoho příběhů,

Richard Bouda fotí zejména reportážní a dokumentární fotografie různých sociálních skupin, které dlouhodobě zachycuje a přináší tak s lehkou nadsázkou vzhled do života obyčejných lidí trávící svůj volný čas nepřeborným množstvím aktivit. Mimo to jsou velmi zajímavé jeho fotografické aktivity v zahraničí, kde mimo jiné dokumentoval život v jednom z největších slumů světa v Keňské Nairobi, či příběhy unesených kurdských žen v severním Iráku. Během „migrační krize“ dokumentoval cesty uprchlíků ženoucí se po tzv. Balkánské cestě – tedy cestě z Řecka přes Makedonii, Srbsko, Chorvatsko, Maďarsko a Česko. Další velkou aktivitou je fotografování expedic se zaměřením na objevování, a dokumentování. V jeho portfoliu můžeme tak najít fotografie nejen z podzemí Venezuely, Íránu, Islandu, Severní Ameriky a několika států Balkánského poloostrova. V Ochozi žije pět let. www.fotobouda.cz

Fotograf Richard s lékařským týmem z nemocnice v kurdském Sinjaru.

Reálný svět milionů lidí v keňském slumu Kibera

které dokazují, že se pak dobrý záměr mění v opak. Filip Habrman, který stojí za působením charity v Iráku, má podobný názor – je důležité, abych si s koordinátory projektů i s filozofií organizací sedl. Pak je to i vidět na fotkách. Když s projektem plně nesouzním, moc mě to moc nebaví a myslím, že to je vidět i ve výsledku. Vyfoťím, odevzdám a hotovo.

Kromě spolupráce s charitou svůj čas věnuješ i projektům Salesiánů. Navštívil jsi takto Indii, Afriku, Bulharsko... Ze stejného důvodu?

Ano, víceméně ano. Salesiáni se zaměřují na vzdělávání v nejchudších zemích světa, především na následné

uplatnění. Podporují výuku praktických dovedností, učí lidi, jak si pomoci sami u nich doma. A taky vzdělávají učitele, na které moc humanitárních projektů nemyslí. Líbí se mi, že dobrovolníci vysílají do škol právě touto organizací nejsou žádní „střelci“ ve smyslu – teď chci pomáhat, honem do toho. Musí projít ročním vzdělávacím kurzem, než se do vybrané země vypraví, jejich pomoc je promyšlená a má navazující projekty.

Jezdíš do míst, kde hrozí reálná hrozba, že by se ti mohlo něco stát. Máš to v patrnosti?

Fotím obvyčejné lidi, obvyčejný život. Nehoním se za senzací, za fotkami, které by se prodávaly. Nejsem novinář, ale dokumentarista. Můžu tedy rozmýšlet, jestli půjdu do rizika nebo ne. Jednou se nám stalo, že jsme se s průvodcem uprostřed cesty do irácké nemocnice otočili a jeli zpět. Bylo to tak nebezpečné, že jsme to prostě pro tentokrát museli zabalit. S pobytem v takových místech je nezbytně spojená pokora. Stejně jako i obecně – při focení lidských příběhů kdekoli jinde na světě.

V tom smyslu, že se nechováš vůči lidem, se kterými se setkáváš, povýšeně? S patřičným na rozum i na to, jak by měli žít?

To každopádně. Sice to vypadá jako banalita, ale není to samozřejmé. Potkal jsem mnoho lidí, i třeba humanitárních pracovníků, kteří se přesně tak chovali. My víme nejlépe, jak to dělat, jen nás poslouchejte a zachráníme vás.

Kontrasty Ukrajiny I.

A právě i fotograf se musí umět přizpůsobit. Musí vědět, že není potřeba snímek či video udělat za každou cenu. Že je naopak nezbytné respektovat lidi a jejich příběhy, přání, místní tradice, kulturu...

To ale trvá dlouho, než poznáš cizí kulturu. Jaké mají místní hodnoty, jak fungují mezilidské vztahy...

V tom mám asi štěstí – mám na to „čuch“. Odjakživa se snažím vyhledávat příběhy, které nejsou vidět na první pohled. Nemusím mít foťák plný usměvavých černoušků ve školách – toho je plný internet. Zajímá mě, odkud jsou děti, které v těch lavicích sedí. Jdu za nimi do slumu, kde bydlí. Poznám, jaké mají rodiče – pokud vůbec nějaké mají, sourozence, zázemí... Taky můžu vidět, jak berou drogy, v jakých

nuzných podmínkách žijí... Zajímají mě každodenní situace, opravdové, ale i zábavné až absurdní. A taky mě zajímá, co je za nimi. Co život na různých místech v různých kulturách ovlivňuje. To mě baví fotit na každém místě, kde zrovna jsem. Ať už v Iráku, v Africe, ve Venezuele nebo v Ochozi.

Na misích ve válečných zónách a chudých zemích ses musel setkat s šílenými příběhy. Jak se s tím vypořádáš? Co se ti honí hlavou, když se vrátíš domů?

V první řadě je potřeba si neosvojit spasilský syndrom – nemůžu pomoci celému světu. Když se vrátím domů, nemůžu se z toho hroutit. Tady se žije takhle, tam jinak. Samozřejmě zážitky a příběhy ve mně dlouho vytrvají... O to víc pak mám chuť to vše předávat dál. Ve fotkách, v přednáškách, ve filmech. Doufám, že aspoň takhle můžu těm lidem pomoci. A taky si téměř pokaždé uvědomím, že se tady v Ochozi máme krásně. Že tu je krásně.

Jak pak vybíráš fotky do prezentací, do výstav? Teď budeš třeba mít v Olomouci velkou výstavu s názvem Kontrasty Ukrajiny se zahajovací řečí známého fotografa profesora Jindřicha Štreita.

Jak už jsem řekl, fotím obvyčejný život. Příběhy, které nejsou na první pohled patrné. Baví mě vtip a absurdita. Nebaví mě fotit politiku – i to bylo koneckonců jednou z podmínek pana Štreita, aby tomu mohl dát záštitu. Třeba na fotkách z Ukrajiny mám sice pár vojáků, ale vždy v kontextu každodenního života. Třeba velký bojový transportér plný ozbrojenců, před nímž jde stádo krav – situace

Kontrasty Ukrajiny II.

pro mě naprosto absurdní. Nebo se snažím zachycovat každodennost na pozadí války. Nahlédl jsem třeba do dvora starého domku, kde dvě babičky bílily zed'. „Vybuhl nám tu na dvorku granát, tak to dáváme do pořádku,“ vysvětlily. Na Ukrajinu jezdím už několik let, bylo z čeho vybírat.

Mluví tvoje fotky samy za sebe nebo je potřeba k nim přidat nějaký kontext?

Jak které samozřejmě. Někde to možné je, na jiné fotce ne. Když jsem se v Kurdistanu setkal s děvčaty, které se vrátily ze zajetí Islámským státem, fotil jsem je a točil jejich vyprávění o příšerných hrůzách, které zažily. Fotky zaznamenávají jejich doživotní trauma, osamění, ale neřeknou, co se jim stalo. Jedna jezídka mi třeba vyprávěla, jak k nim domů vtrhli vojáci ISIS, manžela přivázali k židli a ji před jeho očima desítky z nich znásilnily. Když už pak byla před omdlením, manžela před jejími zraky brutálně zavraždili. To prostě už nikdy nevyfotíš, vyfotíš jen to, co řeknou její oči.

Možnost žít dál. Pekárna v Sinjaru.

jezídka na světě. Je takovým naším prostředníkem. Vylíčila nám, jak vše v Iráku funguje a seznámila nás s místními lidmi. To ona vymyslela, že by bylo dobré postavit těm ženám

Nenajde partnera, přátele, rodina, pokud nějaká zbyla, se jí zřekne a nenajde ani pracovní místo. Už jen proto, že v této velmi tradiční kultuře se všechny ženy starají o rodinu. To je jejich úkol.

No, co na to říct... Jak jsi docílil toho, že se ti s takovou hrůzou svěřily?

Není to lehké. Už třeba v tom, že ženy vracející se ze zajetí nemají vůbec důvěru k bělochům. Ti nejbrutálnější vojáci ISIS byli totiž běloši. I to je důvod, proč chtějí v Iráku zůstat, nehnou se do Evropy. Nemají prostředky, mají svou zemi rády a bojí se nás. K tomu, abychom jim pak ve výsledku mohli efektivně pomoci u nich doma, nám třeba v tomto konkrétním případě pomohla jedna Češka, která v Kurdistanu už dlouhou dobu žije. Vzala si Kurda a je to první a jediná „bílá“

pekárnu, aby našly nějaké uplatnění, náplň života. Kurdové totiž mají úplně jiné hodnoty, žijí jinak než my. Pro ně je žena, které se dotkl muslim, nečistá.

Co tě třeba ještě překvapilo na kurdské kultuře?

Je toho moc, ale můžu uvést takový příklad toho, že postavit nemocnici v Iráku neznámá, že bude řešit stejné problémy, jako podobná instituce v Česku. Ted' třeba doktoři přemýšleli, jak snížit náklady na léky. Kurdové totiž mají kulturně vžitou představu, že na jakýkoliv problém musí dostat kupu prášků. Jinak je doktor neléčí správně a už by podruhé nepřišli. Tamější místní lékaři, kteří v nemocnici pracují, jim dávají kupu prášků, ale jsou to většinou vitamíny.

Když se vrátíme o tisíce kilometrů zpět, jak se ti fotí tedy v Ochozi?

No já si fotím jen tak občas něco málo pro sebe a jinak jsem zatím fotil jen loňské hody. To jsem byl trochu nervózní. Moc jsem nevěděl, jestli to dělám

Obyčejná POMOC LIDEM s neobyčejným příběhem

Podpořte naše lékařské projekty,
aby obyvatelé severního Iráku mohli být zase doma.

2008247621/0100 (Komerční banka), VS: 91140

správně, jestli s tím bude Ochozská chasa spokojená a bude se líbit můj styl. Snad se to povedlo.

A jak se takovému světooběžníkovi v Ochozi žije?

Moc dobře. Myslím, že jsme se celkem do zdejšího života dostali. Kdo chce, tak si cestu do komunity najde, hlavně když obec s jejími lidmi přijme takové, jací jsou. Ovšem taky musím říct, že si dokážu představit, že bych žil i někde jinde, na

druhé straně zeměkoule. Zatím ale bude stačit, když se mnou třeba začne jezdit do světa moje rodina. Rád bych to, co jsem ve světě poznal, předal i jim.

Aneta **Vidurová**

BZUČÍCÍ POTĚŠENÍ

„Přijde jaro přijde, volný bude proud, po vlnách šumících lodě budou plout...“ Tak zní začátek písničky, kterou si moje maminka často zpívala, když jsem byla malá. A protože těšení se je nejradostnější lidská vlastnost, mluvíme o jaru.

Povídejme si o vůni zeleného osení, kterou k nám přináší jižní vítr, o čmelácích, o podbělech a fialkách, o chroustech, kteří tak krásně šimrali v dětských dlaních, nebo taky o včelách a včelařích.

Vznik včelího medu si vyžaduje velkou trpělivost i práci včelaře a nekonečnou dřinu maličkých včel. „Je to v podstatě alchymie, na druhou stranu to jde samo,“ řekl mi o výrobě medu můj kolega Jaromír, který chová včely od svého raného školního věku. A protože chodil do školy už hodně dávno, včelařil už šedesát let.

Jara chová většinou čtyři včelstva, ve čtyřech úlech. Jeho úly jsou umístěny na lesní mýtině v lokalitě „u vojáků“, laik by si pomyslel, že má o bohatou snůšku tmavého medu postaráno, ale není tomu tak. Z omylu mě vyvedla další chovatelka včel, kolegyně Katka Urbánková z Babic. „Snůška medu záleží na prostředí, na velikosti i povaze včelstva, na počasí, na směru větru a na mnoha dalších okolnostech. Zemědělci mohou osít pole jinou plodinou, květy na stromech zmrznou, prostě něco je jinak než loni, a med není.“ Výnosy z jednotlivých úlů se také mohou velmi lišit. Rekordní počet kilogramů z jednoho úlu ročně může být i 40 kg. Ale také 30, 20, 10 atd.

Je-li sucho, bývá také menší snůška, a suché jsou vlastně všechny poslední roky.

Bojů jako včela

Katka se označuje jako včelařka užaslá a nadšená. Když se poměry kolem jejího úlu změnily a včelky med nenesly, odstěhovala úl na zahrádku v Brně. Tam se situace zlepšila natolik, že si pořídila druhý úl a včely rozmnožila. To se dělá tak, že se do dalšího úlu přemísť nová matka a oddělek z výchozího úlu.

Včelky celé jaro snášely pyl, ale po létě našla úl prázdný. Včely se buď vrátily do mateřského úlu, nebo se přidaly k jinému včelstvu.

Takové situace se stávají. Roj také můžou napadnout jiné včely. V boji zabijí královnu a včelstvo rozpráší. Část zabijí a část včel se přidá k útočícímu roji. I originální příběhy Včelky Máji byly ostatně napsány především v tomto duchu násilí, boje a smrti.

Také jiní predátoři mohou někdy včelstvo zahubit, do úlu může vniknout rejsek, nebo jiný hlodavec, který umí nadělat mezi včelami paseku. Někdy tito nevitáni návštěvníci včelstvo zahubí, jindy ubodají včely rejska. Jsou dokonce případy inteligentního včelstva, které tělo predátora zakonzervují voskem, aby se nerozkládalo.

Toto a mnohem více mě o včelách pověděl kolega Jaromír. Pověděl mi také hodně o chorobách včel, které jsou důvodem, proč se chov včel stává čím dál více náročnějším a pracnějším.

Když včela onemocní

Nejčastěji včelky chytanou včelí vši, roztoče, kteří na nich parazitují. Nakažené včely jich mají neustále pár na zadečku, při sbírání pylu nějakou nechají na květu, veš se pak s velkou radostí přisaje na zdravou včelu. Roztoči způsobují, že včelstvo degeneruje. Parazitují i na plodech včel, a ty se pak rodí postižené. Tato zhouba včel se jmenuje varroáza. Rozšířila se k nám v sedmdesátých letech z Indie, tamní včely jsou proti ní už rezistentní.

Nejhorší ze včelích nemocí je včelí mor. Při této zhoubě je nutné zlikvidovat nejen všechny včelstva, která včelař vlastní, ale spálit i všechny pomůcky a věci, co včelař při práci používá. Následně se vyhláší včelařská karanténa do okruhu 5 km od ohniska nákazy.

S těmito obtížemi pomáhá mimo jiné i Svaz včelařů. Provádí pravidelné kontroly zdravotního stavu včelstev a objednává léky na pravidelné zaléce-

ní včel. Pro Ochoz a okolí je sídlo Svazu včelařů v Bílovicích nad Svitavou, schůzky se konají v Řícmanicích. Ve spolku jsou včelaři z Ochoze, Bílovic, Řícmanic, Babic a Kanic.

Rok včelaře

Takto probíhá, aspoň kolegy Jary, rok včelaře. 15. ledna odeberou vzorky z odpadu na dně úlu, kterému se říká měl. Vzorky se shromáždí v centru Svazu včelařů, v Bílovicích, pak se hromadně odvezou k vyšetření na veterinu. V naší republice máme nejlepší veterinární systém na léčení včelstev.

Pak se už čeká na první výlet včel. První pastvou včel bývají obvykle květy jív, tzv. kočíčky. Proto včelaři neradi vidí, když lidé kočíčky trhají do vázy.

Jako plodina medonosná se uvádí především řepka olejka, které se však u nás v současnosti pěstuje pro technické potřeby ve velké míře a tím krajinně spíše škodí, než prospívá.

V minulosti se med stácel hned po zimě, dnes se stáčí po první snůšce koncem května či začátkem června.

Potom včelař obdrží od Svazu léčiva a od prázdnin začíná včelstvo léčit v několika fázích, různými způsoby. V říjnu se úly vykuřují. A od léta se také provádí krmení včel cukrem, aby jim mohli včelaři brát jejich přirozenou potravu – med.

Na zimu je zakrmení cukrem pro včely dokonce v něčem výhodnější. Z cukru včely v zimě méně kálí a jsou menší úhyny, než při výživě medem.

Pro včely je lepší chladnější zima. Jsou při ní v houfu, zahřívají se navzájem a spotřebují tak méně zásob. Když je teplo, hrozí, že se včely v úle rozlezou, vykálí se v něm, ostatní včely to vysají a dostanou úplavici.

Inu, tak jako jiné druhy lidské činnosti, které se zdají něžné a křehké, tak i včelaření je kromě trpělivosti také neustálým bojem s bolestí a se smrtí. Je to v podstatě činnost stvořitele, proto většina včelařů tak ráda u svých úlů tráví siestu s hrnkem kávy v ruce. Dělá to tak i kolegyně Katka, která mě také řekla: „Můj manžel mně často říká napůl jako utěšitel a napůl ironicky: „Nevadí, že nemáme med, hlavně, že máme včely.“

O tom, že někteří včelaři včely chovají jen pro chov samotný, vás nakonec přesvědčí i rozhovor s našim občanem, s včelařem Radkem Drochytkou.

Jsem rád, že jsem potkal včely

Jak dlouho se zajímáš o včely a kdy jsi začal aktivně včelařit?

Včelařit jsem začal asi před 10ti lety a byla to vlastně náhoda. Můj kamarád Jirka měl tehdy dědu, pana Hynšta, který se už po mnoha letech včelaření na tuto činnost necítil, tak se rozhodl, že svoje včelky předá někomu, kdo by v této bohubilé činnosti pokračoval. Slovo dalo slovo a já jsem si jeden večer odvázel dva starší úly i s medometem. Tehdy jsem o včelaření nic nevěděl, takže jsem jim vybral místo na zahradě a druhý den proběhl nákup odborné literatury. Ale co kniha, to jiný názor, tak jsem tehdy požádal pana Nohela, velkého to včelaře, zda by se na ty moje včely přišel podívat. A to si pamatuji, jako by to bylo včera. Zazvonil jsem u něj a když paní Nohelová otevřela dveře od forhózu, vyletělo nejdřív pár včel a pak až pan Nohel. A tak jsme šli k nám. Celou cestu kolem něj litaly jeho dvě, tři včelky, asi kontrolovaly, kam jde. U nás jsem se navlíkl do včelařského ochranného mundúru, vzal rukavice a šli jsme na to. Pan Nohel jen v montérkách a košili, což jsem tehdy nechápal a nechápu dodnes. Takže tak to začalo a já jsem rád, že jsem potkal včely. Mimochodem ty dvě, tři včely, které doprovázely pana Nohela ke mně, s ním letěly i zpět.

Jak tě napadlo chovat včely, bez faktu užítu, tzn. že jim nechceš odebírat med?

Bez faktu užítu, bez medu? Ono to je trochu jinak. Pár let jsem choval včely vlastně jen pro med. Stácel jsem dvakrát ročně. Medu byla spousta a všechn jsme doma spotřebovali, něco i prodali. Anička s Terkou byly malé a med jsme konzumovali místo cukru. Myslím si, že to pomohlo i k tomu, že holky nemají alergie na pyl. Po posledním stočení medovického medu se včely zakrmily cukrem, aby měly zásoby na zimní období, přelécily se chemií proti varroáze, nosematóze a jiným nemocem a nechaly se přes zimu odpočívat. Jednou na podzim mě včely uletěly. Všechny do jedné. Čučel jsem, jak kdyby mě ulítly včely. Měly všechno: zásoby cukru, všechno přelécení jsem provedl tak, jak se mělo.. Ale něco jim chybělo, nebo přebývalo.

V zimě jsem si pak pořídil knihu od Rudolfa Steinera, což byl velký esoterik a mystik na přelomu 19. a 20. století. Psal o tom jak bude včelaření vypadat za 100 let, pokud budeme „vyrábět“ krátkověké matky, šlechtit mírná včelstva, stáčet všechn med a nahrazovat jim ho cukrem, nebo převážet včely přes půl kontinentu do mandloňových sadů. Měl pravdu. Úhyn včelstev po celém světě jsou alarmující a nikdo neví, co s tím. Pohled do prázdného úlu, který je plný zásob zpracovaného cukru, je smutný. Tehdy jsem se rozhodl, že budu včelařit jinak. Med teď nechávám včelám na zimu, nestáčí ho (no občas, když měním plný rámek za prázdný, tak okoštujeme). Léčím jen kyselinou mravenčí a Thymolem, který se vyskytuje v silici tymiánu, nebo mateřídoušky. No a ono to funguje. Myslím, že jsou včely spokojenější a zdravější. Když jsem je krmil cukerným roztokem, tak se z úlu stala na čas „malá chemická továrna“. Cukr je v podstatě čistá sacharóza. Včely ho při podání štěpí na invertní cukr, který je směsí glukózy a sacharózy. Tímto způsobem upravený řepný nebo třtinový cukr je pro včely stravitelný, ale neobsahuje řadu dalších aktivních prvků. Zimování včel na cukru je pro ně poměrně velkou zátěží na rozdíl od zimování na medu.

Kolik takových včelařů je?

Je jich samozřejmě mnohem méně, protože to stojí peníze a nemáte z toho nic moc. Nic, co se týče medu, ale moc spokojenosti své a včelstev.

Nevnímají vás včelaři, kteří chovají včely pro med, s despektem?

Nemyslím si, ale je to asi spíše otázka na ně. Já jsem rád, že moje včely opylují

na zahradě ovocné stromy, keře, v létě slunečnice, seberou si z květů nektar, který v úlech přemění na med a já jim ten med nechám i na zimu. Bohužel se dnešní včelaření neobejde bez léčiv a nechci svým přístupem ohrozit ani svoje, ani včelstva ostatních, takže používám léčiva také. Ale jen ta, která jsou založena na přírodní bázi.

Projevují se nějak na včelstvu současné výkyvy počasí?

Včely, nebo spíše včelstvo se tomu dokáže přizpůsobit. Ted' v zimě jsou v chomáči, semknuté kolem své matky, a uvnitř tohoto chomáče je 20–30 stupňů. Venku můžou být dvacetistupňové mrazy, ale jim to nevadí. Když vykoukne únorové sluníčko a ohřeje vzduch na 10 stupňů, tak včelky vylétnou ke svému prvnímu proletu. Ten je krátký, jen vyprázdni výkalové vachky, trochu protáhne křídla, pozdraví sluníčko a vracejí se do vyhřátého úlu. Umí tak bezvadně hospodařit s teplotou uvnitř úlu, a to i v létě, kdy jej ochlazuje.

První včely tady byly už před 100 miliony lety, kdy se také objevily první kvetoucí rostliny. Takže přežily všechny možné klimatické změny a výkyvy počasí. Co dělá včelám trochu čáru přes rozpočet, jsou brzké příchody jara, kdy naráz vše rozkvetne a po opětovném příchodu mrazů květy zmrznou. Květy jsou zdrojem nektaru a pylu, takže pokud nemají dost zásob, mohou chvíli strádat. Ale od toho je tu včelař, aby jim trochu pomohl. Spíše než počasí jsou problémem jarní postřiky rozkvetlých stromů, polí s řepkou, nebo mrtvé anglické trávničky, které jsou bez pampelišek, jetelů a sedmikrásek.

V Ochozi je 13 registrovaných včelařů s 60 včelstvy.

A co včely v Ochozi? Je jich tu dost? Co jim tu vadí a co jim naopak svědčí?

V Ochozi a jeho blízkém okolí je něco přes deset včelařů, což je hezké číslo. V lesích směrem na Brno, nebo na loukách v údolí Řičky můžeme vidět i kočovné vozy, což jsou v podstatě

maringotky se včelími úly. Obecně je v Česku poměrně dost včelstev, jsme čtvrtou „nejzavčelenější“ zemí světa, i když včelstev u nás pomalu ubývá. V ochozském katastru nejsou vidět lány s řepkou, o které se v souvislosti se včelami hodně diskutuje. Řepka jako taková je medonosná plodina, je to výborný zdroj pylu, nektaru a včelaři jsou obvykle velmi rádi za to, pokud svá včelstva mohou umístit do blízkosti řepkových polí. Problém nastává v okamžiku plošných postřiků. Některé insekticidy a pesticidy totiž působí na centrální nervový systém včel, narušují jejich orientaci a mohou způsobit hromadný úhyn. V současné době je alespoň částečné řešení v komunikaci mezi včelaři a zemědělci.

Jak můžu lidi včelám pomoci?

Ochozské včely si určitě oblíbí i místní živé zahrady plné rozkvetlých stromů,

keřů a medonosných rostlin, které postupně rozkvétají. Mají rády i trávníky, kde rostou pampelišky nebo plazivý jetel. Dokonalým anglickým trávníkům, bez „plevele“ se vyhýbají. V letních dnech ocení i nějakou starší nádobu s vodou, do které je dobré dát kousky dřeva, abys se ve vodě neutopili. Zjistíte, že takové pítko začne ve velkém využívat i ptactvo. V obci je také několik lipových stromů, které jsou v době rozkvětu doslova obsypány včelami.

Blíží se jaro, doba hojnosti pro včely, ale také doba postřiků stromů. Toto téma je na dlouhé povídání, tak snad jen krátce. Včelám prokážete velkou službu, pokud budete používat postřiky, které pro ně nejsou smrtelné. Na každém přípravku je uveden stupeň škodlivosti pro včely. Pokud budete používat přípravky pro včely škodlivé, ošetřujte stromy v ranních nebo večerních hodinách, kdy včely už nelétají.

Co ti při chovu včel přináší největší radost?

Ted' ty první teplé dny, kdy včelky po pár měsících ve tmě vylétnou, a vy tak víte, že tuhle zimu zvládly. Pak je skvělé sednout si v létě k úlům a jen tak se dívat na česno. Nejlepší takhle po práci, s dobrou kávou. Na nic nemyslet, jen se na ně dívat, poslouchat bzučení, cítit vůni z úlů, stát se na chvíli mezistanicí pro včelu, která je obtěžkána pylovými rousky a dosedne na vás. No a když k tomu dáte tu dobrou kávu, tak máte zaměstnáno všech pět smyslů a přitom relaxujete. Radost mám z toho, že jsem se před lety setkal s panem Hynštěm, Nohelem a můžu tak dnes dělat to, co mě baví.

Hana Šedá

KNIŽNÍ TIPY Z OKOLÍ

Ochozskou jeskyni jistě znáte. A někteří z vás možná znají i příběh jejího objevení. Kdo ještě nic neví o Františkovi Vašíčkovi, alias Capramentovi, nebo o tom, že se dříve jeskyni říkalo Díravica, měl by zajít do **Knihkupectví a nakladatelství Šimon Ryšavý** v Brně na ulici Táborské (u zastávky Dělnický dům).

„Kniha **Josefa Pokorného Jak Francek Caprament díravici objevil a co se pak dál přihodilo** líčí objevení Ochozské

jeskyně, ale stěžejním tématem je popis života tehdejších lidí v Ochozi a jeho blízkém okolí. Zaujme svým obsahem, vyvolá laskavou pohodu, kterou čtenáři autor nadělí tím, že zná problematiku, o které píše, velmi podrobně. A také, v neposlední řadě zprostředkuje lidské osudy obyvatelů vaší kouzelné krajiny,“ uvedla paní Ryšavá z nakladatelství.

Autor v předmluvě píše: „Objev Ochozské jeskyně, nebo jak se tehdy v Ochozi říkalo – díravica pod Bílou skálou – je událost, zahalena hustou mlhou zapomnění. Z těchto mlh zapomnění vyčnívají tři verze o objevu jeskyně a o osobě objevitele. Na prostoru těchto tří verzí jsem postavil svůj příběh...“

V tomto knihkupectví najdete i mnohé další publikace věnující se našemu kraji, historii Brna či válečné tematice. Dovolte mi upozornit aspoň na tři z nich:

Milena Flodrová: Brno aneb Trocha povídání jak se Brno velkým Brnem stalo a jeho ulice ke svým jménům přišly s ilustracemi Stanislava Sedláčka

Milena Flodrová je významná brněnská historička. Středem jejího odborného zájmu se stalo Brno a jeho dějiny od středověku po současnost, zejména jeho řemesla, fotografie, památky a osobnosti. Od 60. let 20. století po dnešek uspořádala Milena Flodrová stovky veřejných přednášek a rozhla-

sových besed věnovaných městu Brnu a jeho zajímavostem.

Růžena Klímová-Kodýtková: Slečna liška Bystrouška

Toto vypravování není a nechce být pokračováním Těsnohlídka románu. Motiv je zcela odlišný, i když snad někdy podobný: snaží se najít společného jmenovatele v životě lidí a přírody. Nešlo v něm tentokrát jen o zakletou lišku, ale také o Bílovice nad Svitavou – obec, mezi jejímiž obdivovateli a návštěvníky byli mnozí slavní umělci.

Vlasta Svobodová: Kalendář trochu historický

Kalendář trochu historický je souborem velmi zajímavých a poučných fejetonů o životě lidu na vesnici. Dozvíme se o tajemství lidových obřadů, které byly téměř zapomenuty, a proč se i dnes některé obnovují. Knížka se čte jako film, a to proto, že autorka je nejen etnoložka a historička umění, ale i filmová režisérka, která některé poznatky z této oblasti přenesla i na televizní obrazovky např. v seriálu Rok na vsi.

(ata, e-shop na webových stránkách www.rysavý.cz)
tel.: 775 368 748
otevírací doba:
PO – PÁ 14:00 – 18:00
(po domluvě i dopoledne)

Knihu v prodejně v ulici Táborská seženete za 141 Kč.

PODNIKATELSKÉ OKÉNKO: NOSÍČEK MI POMÁHÁ ŽÍT V REÁLNÉM SVĚTĚ

Pojem maminkatelka už se stává celkem běžně známým. Jestli jste o něm ještě neslyšeli, jistě hravě odvodíte, co znamená. Rodičovská dovolená (pomiňme, že dovolená to rozhodně není) bývá často motorem k tomu, aby v sobě žena, matka, maminka našla skryté zbytky sil a pro zachování duševního zdraví začala dělat i něco, co ji baví, naplňuje. V Ochozi je takových šikovných maminkatelek několik. Jedna z nich je **Dita Křížová**, která vymyslela, šije a prodává speciální vsadky do bundy na nošení dětí v šátku či v nosítku, a taky další doplňky pro nejmenší – vše pod značkou Nosíček. A tady je její příběh...

Jak se zrodil Nosíček a nápad s ním jít na trh?

Zrodil se vlastně úplně náhodou. Lucinka (starší dcera) totiž zhruba od jednoho měsíce nehodlala být za žádnou cenu v kočárku. Tchání si ze mě dokonce i dělali srandu, že zase jdu jezdit po dědině s muzikou. Postupně jsem se dostala k nošení v nosítku a šátku, bylo jaro a léto, zvykly jsme si na to obě dvě a na návrat ke kočárku to nevypadalo. Začala jsem řešit, jak ji budu nosit v zimě.

Prodávají se různé nosící bundy a kabáty (nosící = že se do nich zapne rodič i miminko v šátku nebo nosítku), ale ta cena je dost vysoká a navíc je to vždy jen jedna bunda nebo kabát pro jednoho člověka na jedno roční období, tak jsem si zkusila ušít vsadku – takový mezikus, co se zapne do zipu bundy a tu bundu rozšíří tak, aby se tam vešlo i miminko. No a vsadka jde jednoduše zapnout do

více bund/kabátů a mohl ji použít i manžel. A k tomu názvu, chtěla jsem, aby to bylo něco s nošením, a taky mám špičatý nos :-). Taky mě láká do budoucna třeba logo s českou vlajkou (nosí-CZECH), tak uvidíme, jak se to vyvine.

V čem se liší Nosíček od jiných vsadek?

Je prostě promyšlený. Vsadku jsem se snažila vymyslet tak, aby byla opravdu multifunkční – dá se tedy použít v těhotenství, na nošení novorozence a i větších batolat. No a troufám si říct, že moje vsadky jsou oproti většině jiných prostě krásné!

Kolik máš zakázek měsíčně?

To se asi vůbec takhle nedá říct... Prodávám hlavně během sezóny (to je pro mě zhruba září až leden) a zbytek roku se snažím šít do zásoby. Za poslední tři roky jsem prodala asi 600 – 700 vsadek plus nějaké doplňky. Bylo by to i víc, kdybych si dělala nějakou reklamu, jenže já toho teď o moc víc nestihnu ušít.

Jak to stíháš se dvěma malými dětmi a kdy nejvíc šiješ?

Moc nestíhám. Ted' do toho stavíme, holky mají momentálně jeden a tři roky a mám je obě doma. Šiju tak různě po pětiminutovkách, když jedna nebo obě (velmi výjimečně) spí, ale jen přes den. V noci chodím spát s mladší a taky s ní vstávám, protože není moc velký spáček. Občas pohlídá babička, toho se snažím využít. Ale určitě to není klasická práce na 8 hodin denně.

Přemýšlíš, že se šití budeš věnovat i dál po rodičovské dovolené?

V první řadě jsem si nedávno uvědomila, že vlastně na žádné dovolené nejsem ☺. Když se narodila první dcera, ještě jsem byla zaměstnaná jako advokátní koncipient, ale smlouva mi po pár měsících skončila a já jsem teď vlastně normální podnikatel a jen tak mimochodem mám doma dvě malé dračice. Ale určitě bych se šití chtěla věnovat minimálně do doby, než budou děti ve škole, abych měla možnost ještě pracovat z domu a být jim k dispozici, když budou třeba nemocné.

Navíc mě to neskutečně baví a upřímně se mi moc nechce se vracet do kan-

celáře k počítači na deset až dvanáct hodin denně za minimální mzdu. Z praxe v advokacii mi zbývají ještě dva roky a moc si to nedokážu s malými dětmi v tomto režimu představit – jen tak na okraj, že zákona jako koncipient musíte pracovat na plný úvazek, zkrácený nelze.

Co tě k práci a šití motivuje?

Hrozně často mi píšou spokojené zákaznice, posílají mi fotky a děkují, že jim miminko nemusí v zimě plakat v kočárku, ale spokojeně jim spinká pod bundou. To je moje motivace. Navíc musím říct, že podnikání – ted' nemyslím jen šití, ale veškeré papírování a zařizování okolo, kterého je občas víc, než toho šití – mi pomáhá žít v reálném světě, kde nejsou jen plínky, kojení, kašičky a tak podobně. A samozřejmě to, že si tím vydělám, je taky příjemný benefit a motivace.

Co tě na tom nejvíc baví?

Hrozně mě baví kombinovat barvy. Toho se nemůžu nabažít... Nejradši bych pořád nakupovala další a další látky, takže se musím dost mírnit (kdo se orientuje v cenách látek, pochopí). A nejlepší na tom je to, že na konci každého dne vidím nějaký výsledek, což u péče o děti bohužel moc vidět není.

Informace o vsadkách Nosíček najdete na www.nosicek.cz

OBJEVTE AREÁL LESNÍ PEDAGOGIKY DOUBRAVKA

Máte rádi přírodu? Zajímáte se o to, co se děje v lese? Chcete se dozvědět více informací o lese a zvěři, která v něm žije? Nebo jen strávit příjemné odpoledne se svými dětmi v přírodě? Pokud odpovíte alespoň na jednu otázku ano, potom bych vás ráda pozvala do areálu lesní pedagogiky Doubravka. Areál byl otevřen v roce 2019 a slouží jako středisko lesní pedagogiky ŠLP Křtiny Mendelovy univerzity v Brně. Areál se nachází na Hádech, na žlutě značené turistické trase mezi Velkou Klajdovkou a lesní cestou Červená (GPS: 16.6873159 – 49.2277102).

V areálu jsou pořádány programy lesní pedagogiky, které si mohou objednat MŠ, ZŠ, SŠ. Pro širokou veřejnost je areál otevřen každou 3. sobotu v měsíci,

od 13:00 do 16:00 a vždy je naplánován doprovodný program, kterého se mohou zúčastnit jak děti, tak dospělí. Přijďte za námi do krásných lesů nad Brnem,

načerpat energii, nové informace o lese a strávit kvalitní čas se svými dětmi.

Plánované akce:

- 21. 3. 2020 Velikonoční tvoření
- 18. 4. 2020 Lístečkovaná
- 16. 5. 2020 Drátkování
- 20. 6. 2020 Odlévání svíček

Více informací o probíhajících akcích v areálu lesní pedagogiky Doubravka můžete nalézt na fb stránkách: www.facebook.com/poznejles/ a informace o programech pro školky a školy na stránkách lesní pedagogiky ŠLP Křtiny: www.lesni-pedagogika.cz/

Zuzana **Daničková**

O 'NAŠÍ' AFRICKÉ ŠKOLE

Víte, co spojuje naši obec Ochoz u Brna, Svítávku a Oslavany?

Je to společná touha jejich obyvatel pomoci jedné škole v africkém Malawi. Náš společný projekt se jmenuje Africká škola (www.africkaskola.cz).

Podpora charitativnímu hnutí Mary's Meals již u nás zapustila kořeny. Zmíním jen krátce: Mary's Meals – jednoduchá myšlenka – ŠKOLA + JIDLO = NADĚJE – projekty školního stravování v zemích, kde chudoba a hlad brání dětem v přístupu ke vzdělání.

V minulém roce vyklíčila myšlenka naší pomoc v díle Mary's Meals zacílit. Podporovat adresně. A to se už dostáváme k 'naší' africké škole, která se jmenuje Namwiri.

Zapsáno je 829 dětí v 1. až 8. třídě, učí zde 11 učitelů. Školní tabule stojí občas venku pod rozložitými stromy. Naštěstí je dostupný i zdroj vody. Škola stojí kousek

lesu, je zde jednoduché sportoviště a školní kuchyně. Děti podstupují každý den dlouhou cestu do školy z okolních vesnic. Přitahuje je možnost učit se, protože tuší, že vzdělání je cestou z vsudypřítomné chudoby. Přicházejí také proto, že ve škole je díky Mary's Meals a tedy díky štědrosti lidí z našich obcí školní oběd. Prostá kaše z místních surovin je často jediným vydatnějším jídlem jejich dne.

„Z ulice jsem se vrátil ve chvíli, když mi učitelka řekla, že ve škole bude jídlo,“ říká Moses. „To je to, co mě dostalo zpátky. Většina místních dětí má velmi těžký život. Vzdělání nám otevírá spoustu příležitostí jít na střední školu, pak na univerzitu, najít si dobrou práci“, dodává. „Mám rád vědu a matematiku. Chci se stát doktorem, abych tady lidem kolem mě mohl pomoci.“ (Moses, 12 let)

„Již dva roky sloužím jako dobrovolník. Zvolila jsem si tuhle cestu, protože jsem chtěla pomáhat v rozvoji komunity. Tohle je iniciativa pro pomoc našim dětem, které chodí do této školy, protože když dostanou jídlo, dobudou síly a energie. Je to právě tato energie, která jim umožňuje se aktivně zapojovat do výuky. Jsou schopni přemýšlet a také správně usuzovat. Po příchodu do kuchyně se setkávám s dalšími ženami

a začínáme uklízet, přinášet vodu a rozdělovat oheň. Končíme se servírováním kaše před osmou hodinou ránní, kdy se děti rozejdou do tříd. Až skončíme s umýváním nádobí a dalších kuchyňských potřeb, odcházíme domů.“ (Jane Nalwanda, matka šesti dětí a dobrovolná kuchařka)

„Naše škola se nachází v chudé oblasti, kde není žádná úroda. Kaše pomáhá a motivuje naše studenty, aby přišli do školy každý den.“ (Watson Kamgwanzeni, učitel 4. ročníku)

Poděkování ředitele školy Namwiri přátelům z České republiky, i lidem z Ochoze:

Jménem všech zaměstnanců školy a komunity bych vám rád podal zprávu o pozitivním dopadu, který má váš stravovací program na naši školu.

1. Počet odchodů žáků ze školy klesl.
2. Počet absencí také radikálně klesl.

3. Počet úspěšně složených zkoušek vzrostl ve všech třídách.
4. Pomohl zmírnit problém hladu v této oblasti. Jelikož je tato oblast již 5 let postižena suchem, mnoho žáků chodí do školy hladových.
5. Vytvořil týmového ducha mezi členy komunity, kteří nyní chápou důležitost společné práce.
6. Komunita se také naučila, že je důležité vysazování stromů, které

jsou používány jako palivo při vaření kaše.

7. Nemoci způsobené podvýživou mezi studenty již nejsou naší hlavní starostí.

Proto jsme vám, našim dárcům, vděční za tento program. Bůh vám žehnej! S úctou váš Aurelius Katenca

Existuje mnoho možností jak pomoci – přípravou školního batůžku, šířením

myšlenky hnutí, svými schopnostmi a dovednostmi jako dobrovolník, finančním darem nebo modlitbou. Pomáhat může skutečně každý. Přidejte se.

www.marysmeals.cz | www.africkaskola.cz
| www.batuzkovyprojekt.cz

Pavel **Wawracz**

TVOŘENÍ V ZIMNÍ PŘÍRODĚ

Vzpomínáte si, jak křupe led na zamrzlých loužích, jak cinkají rampouchy, jak mává křídly andílek vyválený ve sněhu? Jak pekař Sníh kouzlí ze stromů dorty se šlehačkovou čepicí?

To a mnohé další objevují malí umělci s maminkami už od prosince v pozořické hájence a ve Staré Líšni. Pod vedením pedagožky Kláry Krchňavé a výtvarnice Zuzany Trnkové (v Líšni) se inspiřují uměním paní Zimy a společnými výtvary přispívají k její kráse. Zkoušejí materiály, které zimní les nabízí a nejrůznějšími výtvarnými technikami je přetvářejí na

svá první veledíla. Tématem letošních setkání jsou svátky a tradice. Děti se při hrách seznamují s tradičními rituály a mají příležitost prožít to, na co už v dnešní úspěchané době není čas. Maminky si pak domů odnášejí spoustu nápadů a vydáváné děti.

Pokud byste chtěli svým dětem zážitky v přírodě také dopřát, sledujte webové stránky nebo facebook spolku Kavyl a Dětského lesního klubu Stromík: www.lesnikavyl.cz, www.stromik.cz. Kromě celoročního předškolního vzdělávání organizujeme pravidelné kroužky

i jednorázové akce, pořádáme letní tábory. Kompletní nabídku najdete na webových stránkách. Těšíme se na vás!

Michaela **Žižková**

LÉTA DVACÁTÁ

Den je teplý, předválečný,
tančí foxtrot všechny slečny,
ta štíhlá i ta macatá,
ach kde jsou léta dvacátá.

...zpívají v jedné písničce pánové Svěrák a Uhlíř. Dnes už je to jinak. Pánové měli na mysli dvacátá léta minulého století. Všimli jste si, hlavně vy starší, že už nás století dohonilo? Že už zase žijeme ve dvacátých letech? A všechno se kolem nás obrovsky mění.

Vypadá to, že máme před sebou desetiletí převratné, plné technického vývoje, automatizace, elektrifikace všeho možného a poznávání vesmíru.

Před sto lety byla situace na poli pokroku velmi podobná. Po světě jezdily automobily a do vzduchu vzlétala letadla, i když většina lidí by se myslence, že letadlo bude za sto let běžným dopravním prostředkem, určitě vysmála: „Ale jděte, člověk přece není pták.“

Době před sto lety se také říkalo Zlatá dvacátá léta. Byla to éra zdánlivé prosperity, rozvíjení průmyslu, filmu

a moderní hudby. Ženy v tom desetiletí poprvé oblékly krátké sukně, podpisky a získaly volební právo.

„Ráj uprostřed světa, prostě dvacátá léta, kdy se svět jen bavit chtěl,“ zpívá v písničce o Haroldu Lloydovi zase Helena Vondráčková. A to mnohým z nás zase velmi připomene dnešní dobu. I když se svět dnes nemusí vzpomínat na světové války, bavit se chce neustále, to člověka ještě pořád nepřešlo.

Jsme ale také naštěstí v mnoha věcech dál než lidé ze „zlatých dvacátých“. Už víme, že se z přírody nedá do nekonečna čerpat, že je to všechno půjčka, která se musí vrátit.

Běhu času zkrátka nezabráníme. Také máte vzpomínky na krásná místa v okolí Ochoze, která už nenávratně zmizela? Mě to nedá, abych při každé cestě do lesa netesknila po krásné lesní cestičce, která byla půvabná jako kulisa ze starého divadla. Lemovaná vysokými smrky, lesními jahodami, malinami a huňatým mechem. Už tam není čtvrt století a pořád mi schází.

Dnes víme, že se musíme starat o životní prostředí, že právo na plnohodnotný život mají všichni lidé a také že na historii se nikdy nesmí zapomínat. V televizi dávali dokument Poslední dny Anny Frankové, s varováním před drastickými záběry z osvobození Osvětimi. Brala jsem to upozornění na lehkou váhu, to přece už člověk zná nazpaměť, že? Jenže to byl anglický dokument, kvalitně natočený a digitálně vycištěný. Záběry byly čisté, bez zrnění, jako by byly natočeny včera. A to bylo šíleně reálné.

Před rokem zemřel jeden starý pán Jiří Brady, jako dítě přežil holocaust, Osvětim. Nepřežila však jeho malá sestra Hana. On pak v těch nekonečných smutných haldách věcí po zabitých lidech našel její kufrík se jménem. Značnou část svého života pak pan Brady objížděl svět s Haniným kufríkem a s jejím příběhem. Na tuto historii snad už nikdy nezapomeneme, i když zase žijeme v krásných a bezstarostných dvacátých letech.

Hana **Šedá**

KRÁTCE OD SOUSEDŮ

Víte, že...

- v Hostěnicích je lesní bar? Provozuje ho Spolek přátel sportu Hostěnice a najdete ho, jak už v jeho názvu **Lesní bar U Krav** napovídá, na okraji lesa s vyhlídkou na obec i na pastviny. Stačí vyjít po cestě od rybníků (žlutá značka) vlevo do kopce – přímo při okraji lesa. Můžete v něm zakoupit občerstvení, do kasičky jen hodíte přítržný příspěvek. Spolek se stará

o dodávky zboží a spoléhá na poctivost návštěvníků. Zatím se nemýlili, vše běží, jak má. Inspirace pro nějaký ochozský spolek?

- vítěz **Mistrovství světa univerzitních studentů ve hře GO** žije v Kanicích? V této deskové strategické hře pocházející z Číny vyhrávají tradičně zástupci asijských zemí, kde se ji učí děti už v mateřské škole. **Martin Junek** z Kanic svým vítězstvím v tomto

mistrovství dosáhl historického úspěchu.

- v Březině funguje už od začátku školního roku kroužek **LEGO hrátky**? Koná se přímo v zasedačce OÚ každé úterní odpoledne. Děti společně staví díla podle návodů, ale především podle fantazie, a rozvíjí tak kreativitu i manuální zručnost.

(ata)

TIP NA VÝLET: ÚDOLÍ RÉKOVÍ A NÁVŠTĚVA ŠUMICKÉHO PIVOVARU A KAVÁRNY VILDENBERG

Mezi Pozořicemi a Viničnými Šumicemi protéká Kovalovický potok. Jeho prameníště leží nad Pozořicemi, ve svazích nejjižnější části Dražanské vrchoviny. Než však voda v potoce proteče kolem okrajů sousedících vesnic, protéká příkrým zalesněným žlebem. Ten má velmi zvláštní název: Rékovi.

Voda z Kovalovického potoka zásobuje níže umístěný přírodní koupací biotop – proto bylo koryto v údolí v roce 2008 citlivě upraveno a stabilizováno, aby byly zpomaleny splaveniny při přívalových srážkách.

Na vytyčených úsecích byla ochráněna lesní cesta kamennou rovinou a na potoku byly vybudovány přehrážky, brody a dřevěné prahy. Jde o ukázkový přístup správce toku k přírodě.

Název Rékovi vznikl zřejmě zkomolením německého *Rogengraben*, což znamená srnčí příkop.

A právě přes údolí Rékovi vedla hlavní přístupová cesta na **hrad Vildenberk**, který nad ním kdysi stával.

Hrad Vildenberk založil **Půta z Pozořic**, zřejmě jeden z potomků pánů z Doubravice nad Svitavou. První zmínka o hradu pochází z **konce roku 1317**.

Jeho majitel, později uváděný jako Půta z Vildenberku, patřil mezi nejvýznamnější moravské šlechtice. Hrad, který zřejmě Půta sám vybudoval, **patřil ve 14. století k největším hradům na Moravě** a chránil důležitou cestu z Brna do Olomouce. Pojmenován byl Vildenberg, tedy Divoká hora. K jeho panství patřily obce v nejbližším okolí hradu – Hoštěnice, Pozořice, Viničné Šumice a Vítovice – a dále na jih, kolem kterých vedla cesta na Olomouc – Holubice, Kruhy, Velešovice, Čechyně a Hrušky.

Rodový majetek zdědili po Půtovi rovným dílem jeho synové Půta II. a Proček. Dědictví po Půtovi II. bylo rozděleno mezi jeho syny Půtu III. a Ješka. Zřejmě kvůli rodovým neshodám prodali svůj podíl v roce 1371 markraběti Janu Jindřichovi za 2 600 hřiven. Po Pročkově dědil jeho syn Půta Šaclar. I on stejný díl hradu s podíly na vesnicích prodal markraběti Janu Jindřichovi, ovšem pouze za 1 700 hřiven.

Dědicem hradu po moravském markraběti **Janu Jindřichovi byl jeho nejstarší syn Jošt**, majetek však byl rozdělen i mezi jeho další dva syny, Prokopa a Jana Soběslava. Kvůli neplnění závazků z Joštovy strany se rozhořel na Moravě vleklý spor o dědictví po Janu Jindřichovi. Jošt mimo jiné obratem rozprodal většinu vsí vildenberského panství, aby mohl financovat své ambiciózní plány. Tento převod současně předznamenal zkázu hradu.

Následné markraběcí války přinesly nebyvalý **rozmach loupežnictví** a rozklad právního řádu. Zřejmě během nich došlo z neznámých příčin k opuštění

hradu. **Od 15. století je totiž uváděn již jako pustý.**

Na zříceninu hradu ležící stranou turistického zájmu vede několik cest. Hlavní přístupová cesta vede lesním žlebem či údolím od točny autobusu mezi Pozořicemi a Viničnými Šumicemi.

Zbytky hradu leží na kótě 407 m n. m., nad rozcestím Vildenberské louky. Les zde ustupuje menší louce, u které je umístěno malé posezení. Podobných drobných staveb vybudovaných Lesy ČR a majících za cíl zatraktivnit celou lokalitu pro návštěvníky lesa je možné po cestě potkat několik.

Z rozlehlého hradu je dnes patrná jen mohutná hradní ostrožna ohraničená předhradím a šíjovým příkopem. Jediným hmatatelným reliktem kamenných struktur je severní úsek obvodové hradby předhradí. Opuštěný hrad se pro okolní obyvatelstvo stal zdrojem levného stavebního kamene a ten byl použit na výstavbu mladších objektů v okolí, zejména pak šlechtické tvrze a mohutného barokního kostela v Pozořicích. Z hradu tak nezbylo skoro nic, jen jeho jméno.

To však bylo před pár lety oprášeno. Podle zříceniny hradu byl pojmenován pivovar ve Viničných Šumicích. Pivovar, který nese jméno Vildenberg, se postupně stává známým po celém kraji a je tak novodobou připomínkou mohutného hradu. Kromě místního piva si můžete v restauraci objednat kávu speciálně upraženou pro tento podnik. V lokále najdete i dětský koutek.

Viničné Šumice tak nabízejí zajímavý cíl ještě zajímavějšího výletu za přírodou i historií.

(ata)

Zdroj: objevteslapanicko.cz

- portál provozovaný svazkem Šlapanicko, jehož je součástí i Ochoz u Brna
- tipy na výlety i zajímavá místa v blízkých lokalitách

ATLAS LESNÍCH TVORŮ A STVOŘENÍ Z OCHOZE A OKOLÍ

Fana a Liduška po ulicích, ale hlavně po lesích kolem naší obce běhali v dávných dobách, před více než sto lety, kdy ještě po světě jezdili ochozští vápeňáci. Víte ale, že v lese najdete tvory, které si na obě děti pamatují? Stačí se jen pozorně dívat... Tak třeba:

Ochozské krokodýl Krokoš

Ačkoliv krokodýlové žijí hlavně v říčních korytech, tento prastarý tvor přebývá v lesích. Vodu potřebuje jen zřídka, k pití. To vždycky schází do údolí Ochozského potoka a svažuje vysušená ústa. Když uslyšíte v dáli chrchlání a kašlání, je to právě on, jak nadává, co že se to zase do té vody dostalo za nedobroty. To pak rychle utíká do jeskyní, aby se napil vody studené a čisté.

Živí se suchým listím v lese, nemá moc přátel, protože je to celkem mrzout.

Když jde ale do tuhého, umí ostatní tvory ochránit a pomoci jim. Jeho vroubkovitá kůže je totiž natolik pevná, že skryje mnohé skřítky a víly před nebezpečím. Pokud se do lesa dostane někdo, kdo nemá dobré úmysly, Krokouš se vynoří z listí a rafne ho do lýtky.

Pařezový skřítek Mechajda

Mechajda je veselá kopa. Jeho údělem je být stále na stejném místě, protože takto vyrostl z prastarého pařezu. Vůbec mu to ale nevadí, protože je tak veselý a vtipný, že k němu ostatní stvoření přicházejí a poslouchají jeho veselé historky a vyprávění. Každý v lese Mechajdu zná, chodí si k němu vypít čaj a setkat se se sousedy.

Mechajda má v lese hodně kamarádů stejného druhu, téměř každý starý pařez takového svého skřítky má. Tak pozor, abyste je nezranili.

Slonisko Mimitů

To je slon, jak má být. Umí tak dupat, až se skály otřásají. Ale taky umí chodit měkce. Zkrátka jak se mu zrovna chce. Je plachý, takže před každým člověkem utíká – ale i před dalšími lesními tvory. Že je v blízkosti, můžete poznat podle velkých stop v listí a taky podle vypasených plání medvědího česneku – to je pro něj největší pochoutka. Jestli umí stříkat vodu chobotem? To se neví, taková vlastnost nebyla ochozskými tvorology potvrzena ani vyvrácena.

Potkávejte po cestě lesem podobné tvory? Zkuste si je samy nebo s rodiči vyfotit a udělat si vlastní sbírku lesních ochozských tvorů. Ke každému a napište podobný popis – podle toho, co vám lesní skřítek o sobě řekne nebo co zrovna vyfantazírujete, pokud bude stvoření nemluvné. Když to pak pošlete e-mailem na zpravodaj@ochozubrna.cz, vyrobíme si společně takový Atlas lesních tvorů a stvoření z Ochoze a okolí. A v každém Ochozáčkově ve zpravodaji nějakého uveřejníme, a pokud se jich najde víc, můžeme takto obohatit naši knihovnu o námi, Ochozáky a Ochozáčky, napsanou knihu!

(ata)

Místní poplatky 2020, celoroční poplatek za užívání KTV

Poplatky pro rok 2020 jsou splatné v období od 1. 2. do 31. 5. 2020 převodem na bankovní účet obce nebo platbou v hotovosti na pokladně OÚ v úředních hodinách.

Název poplatku	Částka	Variabilní symbol (VS) pro zadání úhrady převodem na BÚ obce Ochoz u Brna: č. ú. 12829641/0100
Místní poplatek - odpady	650 Kč – osoba přihlášená k trvalému pobytu v Ochozi u Brna	číslo popisné
	650 Kč – objekt sloužící k rekreaci	2020 + číslo evidenční
Místní poplatek ze psů	Majitel	200 Kč – první pes
		250 Kč – další pes
	Majitel je důchodce	100 Kč – první pes
		150 Kč – další pes
Poplatek za kabelovou televizi	300 Kč	333 + číslo popisné

Ochozský zpravodaj - prostor pro kreativitu

Píšete rádi? Pište do Zpravodaje! nebo taky foťte, kreslete, malujte, točte videa... cokoliv vás napadne. Protože Ochozský zpravodaj je prostor pro vaši kreativitu.

Uzávěrky pro rok 2020:

10. května

10. srpna

10. listopadu

KOMENTÁŘE, ROZHOVORY, NÁZORY, KŘÍŽOVKY, KRITIKY, BLAHOPŘÁNÍ, POHÁDKY, POVÍDKY, REPORTÁŽE, ANEKDOTY, HISTORIE, TIPY, RADY, NÁVODY, RECEPTY, RECENZE, FOTOGRAFIE...

Pište na zpravodaj@ochozubrna.cz, je možná domluva honorované spolupráce. Stejně tak se těšíme i na vaše názorové příspěvky. Pokud vás něco trápí či těší, dejte to Ochozi vědět, vždyť to je nejlepší cesta k pochvale či nápravě.

Pomozte fotbalu v Ochozi

Znáte kluky nebo holky ročník 2005 a mladší, co mají rádi kolektivní sport a mohli by hrát za Ochoz kopanou?

Dejte nám vědět (Libor Mikulica 724368012) a možná již brzy budeme mít dorostenecký tým, který tu dlouhá léta nebyl.

Pomozte nám oživit dorosteneckou kopanou v Ochozi.

Mastos

Dodávka - Montáž - Servis

- plynových kotlů
- tepelných čerpadel
- otopných systémů

☎ 732 180 660

www.mastos.cz

SVOZ PDO A PLASTŮ

	komunální odpad	plasty
Březen	2., 16., 30.	5.
Duben	13., 27.	2., 30.
Květen	11., 25.	28.
Červen	8., 22.	25.

Aerobic s Terkou

Cvičení je zaměřené na základy aerobiku, ale i kompletní rozvoj pohybových dovedností. Děti se naučí správnému držení těla, rozvinou svoji flexibilitu, sílu, obratnost a koordinaci prostřednictvím her, říkadel a písniček.

Po - 17:00 - 18:00 (DĚTI 7 - 12 let)

St - 17:00 - 18:00 (DĚTI 3 - 6 let)

V Ochozi u Brna na Sokolovně.

Kontakt: Tereza Mlejnková, tel. 605 370 939, email: tmlejnko@seznam.cz

Ochozský zpravodaj - hledáme redaktora!

Kreativní práce, přivýdělek, praxe pro studenty, setkávání se s novými lidmi i tématy... To a mnohem více v sobě obnáší pozice redaktora v Ochozském zpravodaji.

Zkušenosti nejsou třeba, vše se dá naučit. Stačí chuť, odvaha a aspoň minimální znalost češtiny a stylistiky. Máte je?

Nabízíme pravidelnou finanční odměnu, odborné vedení, potvrzení o praxi.

Ozvěte se na zpravodaj@ochozubrna.cz, případně volejte 724 547 252.

Důležitá telefonní čísla

Hasičský záchranný sbor České republiky: **150**

Zdravotnická záchranná služba: **155**

Policie České republiky: **158**

Městská policie (pro celou ČR): **156**

Integrovaný záchranný systém – jednotné evropské tísňové číslo: **112**

Obecní úřad Ochoz u Brna: **+420 544 212 720**, e-mail: obec@ochozubrna.cz

Úřední hodiny na obecním úřadě:

pondělí a středa: 8.00 – 12.00, 13.00 – 17.00

Provozní doba na poště:

pondělí, středa: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 17.00 hodin

úterý: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 15.00 hodin

čtvrtek, pátek: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 16.00 hodin

Doprava raněných, nemocných: **545 538 538**

Hasiči Pozořice: **950 629 111**

Policie Šlapanice: **544 228 002**

Pohotovostní služba – plyn: **1239**

Poruchy el. sítě – dispečink: **800 225 577**

Stavební úřad Bílovice: **545 227 113**

Farnost Ochoz u Brna – P. Mgr. Zdeněk Drštka: **604 461 186**

Ceny inzerce v Ochozském zpravodaji

Barevná inzerce

Formát A4 – 4 000,- Kč

Formát A5 – 2 000,- Kč

Formát A6 – 1 000,- Kč

Černobílá inzerce

Formát A4 – 2 000,- Kč

Formát A5 – 1 000,- Kč

Formát A6 – 500,- Kč

Fyzické a právnické osoby se sídlem v Ochozi u Brna mají slevu 50 % z ceny.

Harmonogram zasedání Zastupitelstva obce Ochoz u Brna v roce 2020

16. března

20. dubna

25. května

22. června

14. září

12. října

23. listopadu

14. prosince

Spalování suchých rostlinných zbytků

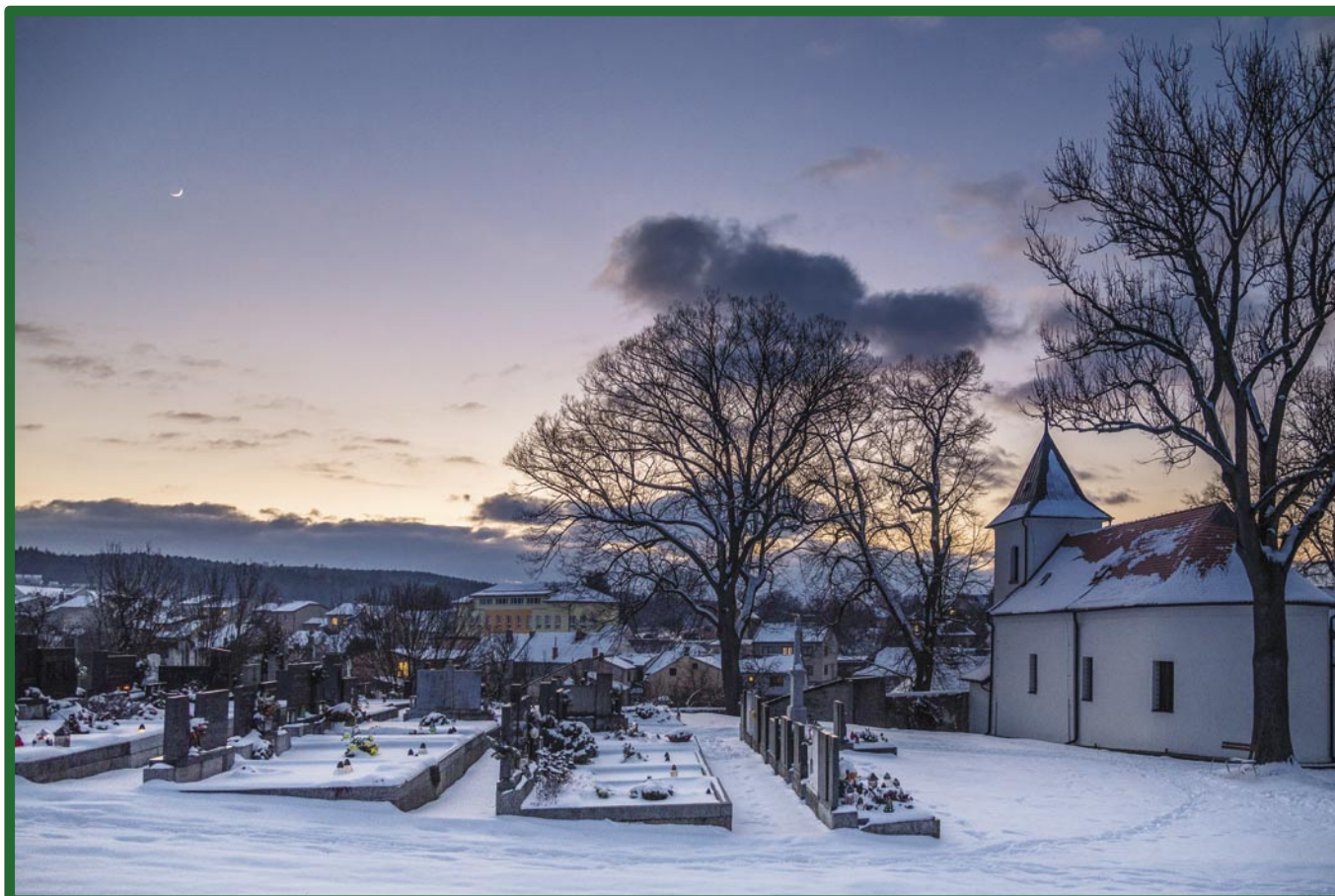
Spalování suchých rostlinných zbytků je povoleno v následujících časech:

středa	14–18 hodin
pátek	14–18 hodin
sobota	9–18 hodin

Dodržujte, prosíme, tyto časy dané obecně závaznou vyhláškou č. 1/2016.

POSLEDNÍ ROZLOUČENÍ SE ZIMOU

*Foto: Pavel Kolčárek (zima 2018/19)
FOTOVYZVA – zapojte se i vy!*

OCHOZSKÉ VOSTATKY 2020

